

2015

Katalog inicjatyw edukacyjno-animacyjnych

Katalog inicjatyw edukacyjno-animacyjnych

redakcja: Sylwia Szykowna, Rafał Koschany

Współpraca:

Katarzyna Chajbos, Maciej Frąckowiak, Rafał Koschany,
Marta Kosińska, Marek Krajewski, Joanna Pańczak, Filip Schmidt,
Jakub Walczyk, Agata Skórzyńska, Karolina Sikorska.

Centrum Praktyk Edukacyjnych Centrum Praktyk Edukacyjnych
mail: cpe@cpe.poznan.pl

wydawca:

Centrum Kultury ZAMEK
ul. Św. Marcin 80/82
61-809 Poznań
www.zamek.poznan.pl
dyrektor: Anna Hryniewiecka

Zdjęcia publikowane w katalogu
pochodzą z archiwów podmiotów realizujących projekty.

projekt graficzny i skład:
Marek Glinkowski

© Copyright by Centrum Kultury ZAMEK, 2015
Poznań 2015

CPE o
CENTRUM PRAKTYK
EDUKACYJNYCH

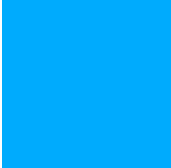
CENTRUM
KULTURY
ZAMEK

MALTA FESTIVAL POZNAN

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury
w ramach Programu Kultura – Interwencje 2015

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

**[KULTURA
DOSTĘPNA]**

2015

Katalog inicjatyw edukacyjno-animacyjnych

SPIS TREŚCI

01. „WPROWADZENIE”
02. „ART|lekcje”
03. „Cybernetyczne warsztaty dziedzictwa”
04. „Czytam całym sobą”
05. „Dom Bajek”
06. „dzielnico”
07. „Festiwal Filmowy -18”
08. „Grupy Aktywności Twórczej”
09. „Klasa artystyczna z kierunkiem Nowe Media”
10. „Lekcje etyki w szkole. Gimnazjum”
11. „Miasto Dzieci”
12. „Miastoczynni”
13. „Otwarta/zamknięta”
14. „Otwieralnia”
15. „Plastyczna Podróż”
16. „Potworki na Łazarzu”
17. „Skwer – akupunktura ulicy”
18. „Słuchowisko”
19. „Świat jest bliżej, niż myślisz”
20. „Teatr bliżej”
21. „To jest Twoje dziedzictwo”
22. „W sieci możliwości”
23. „Wiszące ogrody”
24. „WLKPlayer”
25. „Włącz Łazarz”
26. „Wojenne Dzieci”

WPROWADZENIE

Katalog inicjatyw edukacyjno-animacyjnych, który oddajemy w ręce Czytelników, jest zbiorem projektów prezentowanych podczas dwóch spotkań organizowanych przez Centrum Praktyk Edukacyjnych (przy Centrum Kultury ZAMEK w Poznaniu) wspólnie z Fundacją Malta, Instytutem Kulturoznawstwa UAM i Fundacją Międzymiastowa, przy finansowym wsparciu Narodowego Centrum Kultury.

Pierwszym z nich było spotkanie młodych, niezależnych inicjatyw edukacyjno-kulturalnych „Strefa wrzenia”, które odbyło się 19 czerwca 2015 roku na placu Wolności w ramach Malta Festival. Hasło spotkania jednoznacznie określało jego cele, jakimi były prezentacja niezależnych, młodych środowisk animacyjnych oraz ich integracja z obszarem edukacji szkolnej i działań zinstytucjonalizowanych. W ramach spotkania staraliśmy się zwrócić uwagę na problemy początków pracy edukacyjno-animacyjnej, kwestie budowania koalicji wokół prowadzonych działań, tworzenia sieci wymiany dobrych praktyk z zakresu edukacji kulturowej, sposobów dzielenia się swoimi doświadczeniami. Poprzez organizację „Strefy wrzenia” staraliśmy się wesprzeć młodych edukatorów i animatorów kultury, przybliżając społeczności lokalnej ważne, ale często nierozpoznane jeszcze przedsięwzięcia. Swoje projekty zaprezentowało wówczas 19 inicjatyw działających w Poznaniu i w powiecie poznańskim. Przeglądowi projektów towarzyszyły warsztaty oraz panel dyskusyjny, dotyczący współpracy różnych podmiotów w ramach prowadzenia działalności animacyjno-kulturowej: „Jak się nie sparzyć? O problemach młodej kultury”. Do udziału w nim zaproszenie przyjęli przedstawiciele poznańskich instytucji samorządowych (Urzędu Miasta, Urzędu Marszałkowskiego, Zarządu Komunalnych Zasobów Lokalowych) i reprezentanci lokalnych środowisk twórczych. Zwieńczeniem spotkania był koncert promujący młode poznańskie zespoły muzyczne. „Strefa wrzenia” miała promować i wspierać lokalne inicjatywy z zakresu edukacji kulturowej, inicjować nowe sieci współpracy wśród osób, które stawiają dopiero pierwsze kroki w prowadzeniu dzia-

łalności edukacyjno-kulturowej, poszukując inspiracji, ale też partnerów swoich przedsięwzięć. Stała się też załącznikiem drugiego spotkania, a mianowicie „Edukacyjnej giełdy projektów «Pokaż się!»”, która odbyła się 5-6 listopada 2015 roku w Sali pod Zegarem Centrum Kultury ZAMEK w Poznaniu.

Hasło towarzyszące giełdzie jednoznacznie wskazywało na cel przedsięwzięcia, jakim było wzmocnienie społeczno-kulturowej widzialności animatorów i edukatorów kulturowych w przestrzeni miasta Poznania. Spotkanie dało szansę nie tylko na promocję działalności animacyjno-edukacyjnej, ale też na wymianę doświadczeń, wiedzy i kontaktów pomiędzy nauczycielami a edukatorami kulturowymi – grupami funkcjonującymi w zupełnie innych kontekstach społecznych. W programie tego dwudniowego spotkania, obok prezentacji projektów, zorganizowaliśmy stoliki eksperckie, panele dyskusyjne oraz warsztaty. Przedstawiono wówczas 34 projekty realizowane w szkołach, domach kultury, instytucjach kultury czy organizacjach pozarządowych.

Różnorodność podejmowanych tematów znalazła swoje odzwierciedlenie w niniejszej publikacji, zawierającej dużą część prezentowanych podczas obu spotkań projektów. Oddajemy w niej głos autorom, organizatorom czy koordynatorom przedsięwzięć, którzy w pełniejszy sposób omawiają szczegółowe zagadnienia dotyczące celów, inspiracji, przebiegu, odbiorców, partnerów czy metod prowadzonych działań, wreszcie ich – osiągniętych lub spodziewanych dopiero – efektów. Mamy nadzieję, że stworzony w ten sposób przewodnik po ważnych inicjatywach okaże się zarówno inspiracją, jak i motywacją do podjęcia własnych działań, skłoni Czytelników do poszukiwania nowych metod pracy czy nawiązywania kontaktów z innymi edukatorami kulturowymi. Chcemy, aby podobnie jak wspomniane spotkania odegrał on ważną rolę w integracji środowisk edukacyjno-kulturowych, przyczyniając się do zwiększenia wzajemnej świadomości działań edukacyjno-animacyjnych pomiędzy poszczególnymi organizatorami tego rodzaju przedsięwzięć w regionie. Myślimy już

także o jego cyklicznej kontynuacji, w której odzwierciedlenie – coraz pełniejsze – znajdowałyby ciekawe inicjatywy edukacyjno-kulturowe danego roku. Zapraszamy do współpracy!

Sylwia Szykowna

Rafał Koschany

o nas

Galeria ARTYKWARIAT Galeria prywatna
Działalność komercyjna, wystawiennicza, edukacja artystyczna,
popularyzatorska

ul. Paderewskiego 8, 61-770 Poznań
tel. (+48) 61 855 10 16
info@artykwariat.pl
www.artykwariat.pl

Galeria ARTYKWARIAT to miejsce, w którym sztuce nie stawia się granic. Ramy czasowe, stylistyczne czy podjęty przez artystę temat nie wpływają na decyzję o pozyskaniu obiektu do Kolekcji. Jedynym warunkiem, jaki stawiany jest przedmiotom znajdującym się w zbiorach Galerii, jest ich status. Zarówno malarstwo, jak i przedmioty użytkowe to obiekty o niekwestionowanym statusie dzieła sztuki. Ideą ARTYKWARIATU jest umożliwienie bezpośredniego kontaktu ze sztuką, zniesienie dystansu między odbiorcą a dziełem. Organizacja wystaw tematycznych ma na celu zapoznanie szerszej publiczności z wybranymi problemami malarstwa i sztuki użytkowej. Nowatorski charakter działalności ARTYKWARIATU przejawia się również w podejmowaniu takich inicjatyw, jak organizacja cyklicznych „Spotkań ze sztuką”, prowadzenie zajęć o sztuce w ramach ART|lekcji, udział w aukcjach charytatywnych, działalność sponsorska oraz współpraca z instytucjami kultury i sztuki, muzeami i uczelniami.

inspiracje

Galeria ARTYKWARIAT w Poznaniu od ponad sześciu lat proponuje warsztaty i wykłady edukacyjne zarówno dla dzieci, młodzieży, studentów, jak i dorosłych odbiorców. Początki ART|lekcji sięgają samych początków galerii. Wtedy też rozpoczęła się współpraca z pierwszą szkołą: Gimnazjum im. Polskich Noblistów w podpoznańskim Baranowie. Okazało się bowiem, iż uczniowie Gimnazjum nie znają historycznego centrum miasta, ani też nie mieli dotąd okazji przebywać w przestrzeni galerii komercyjnej. Stąd, z inicjatywy nauczycielki matematyki, Diany Hały oraz pracującej w galerii Doroty Żaglewskiej, rozpoczęły się zajęcia dla młodzieży, w atrakcyjny sposób przybliżające tematykę sztuki XIX i XX wieku. Kolejno dołączały nowe grupy, dzięki nawiązywaniu osobistych kontaktów z nauczycielami gotowymi wyjść poza szkolne mury i odwiedzić okolice Starego Rynku.

metody

Podstawową formą ART|lekcji są zajęcia warsztatowe, w których przekazywanie wiadomości teoretycznych przeplatane jest elementami aktywizującymi odbiorcę. Zajęcia trwają zazwyczaj około 45 minut do godziny, co pozwala utrzymać stały poziom zaangażowania uczniów. Najlepiej sprawdzającą się dotąd metodą aktywizacyjną okazało się dawanie uczestnikom zadań – na koniec zajęć lub w ich trakcie, tak aby mogli oni zweryfikować informacje podane w części wykładowej. Często też rozwijana jest dyskusja, która ma na celu pobudzenie odbiorców do zadawania pytań i samodzielnego szukania odpowiedzi. Zadania polegają zaś na jednostkowym lub grupowym stworzeniu krótkiego opisu dzieła, wykonaniu pracy plastycznej lub skonstruowaniu „ekspertyzy” obiektu. To, co wyróżnia ART|lekcje, to fakt, iż podstawą zajęć jest zawsze materia dzieła sztuki. To przewaga, jaką galeria komercyjna ma nad kolekcjami muzealnymi, w których nie wolno obiektów brać do ręki, dotykać i samodzielnie badać. Podczas ART|lekcji zaś wyciągamy z szaf srebrne zastawy i porcelanowe filiżanki oraz ściągamy ze ścian obrazy. Wszystko po to, by móc zobaczyć przedmioty z perspektywy, która dla zwykłego odbiorcy jest zazwyczaj niedostępna. Dzięki temu uczestnicy zajęć odkrywają znaczenie odwrocia obrazu, gdzie znaleźć można istotne informacje o historii, kondycji i pochodzeniu dzieła. Uczniowie dowiadują się też, jak ważna dla wartości przedmiotów sztuki użytkowej jest sygnatura manufaktury lub znaki wybite na srebrze. Przede wszystkim zaś przestają postrzegać obiekty w sposób standardowy, do jakiego jesteśmy przyzwyczajeni podczas zwiedzania muzeów.

przebieg

ART|lekcje to zajęcia na wzór lekcji muzealnych, pomyślane jako szerzenie wiedzy o sztuce i podnoszenie poziomu uczestnictwa w kulturze grup dzieci i młodzieży, kładące nacisk na aktywność ucznia i zachęcające go do czerpania przyjemności z obcowania z konkretnym dziełem. Na ART|lekcjach bowiem można wziąć do ręki porcelanową filiżankę, srebrne sztućce, a nawet niewielki obraz – aby naocznie przekonać się o wartości obiektu, jego materii i historii.

efekty

W latach 2009-2015 przeprowadzono kilkadziesiąt ART|lekcji, w których brały udział grupy szkolne z poznańskich, podpoznańskich i wielkopolskich szkół: zarówno podstawowych, gimnazjów, jak i liceów. Udało się, po pierwsze, uświadomić młodych odbiorców o istnieniu w historycznym centrum miasta galerii sztuki XIX i XX wieku. Po drugie, uczniowie mogli zapoznać się z funkcjonowaniem galerii komercyjnej, co często wymagało weryfikacji stereotypów na temat rynku sztuki i wartości ekonomicznej dzieł. Po trzecie, zajęcia dawały unikalną okazję do poznania materii obiektów, ich fizycznych właściwości. W efekcie wśród odwiedzających galerię pojawiło się więcej osób młodych. Niewątpliwym, choć trudniej mierzalnym efektem, jest z pewnością wzrost świadomości uczestników ART|lekcji w zakresie problematyki sztuki XIX i XX wieku oraz rynku sztuki.

Cybernetyczne warsztaty dziedzictwa

Cybernetyczne warsztaty dziedzictwa

o nas

Brama Poznania ICHOT
ul. Gdańska 2
61-123 Poznań
tel.: 61 647 7634
centrum@bramapoznania.pl
bramapoznania.pl

Brama Poznania, multimedialne centrum interpretacji dziedzictwa, prowadzone przez Centrum Turystyki Kulturowej TRAKT, to nie-muzeum.

Nie ma tu eksponatów, wszystkiego można dotykać, wszędzie wchodzić, na wszystko patrzeć, wszystkiego słuchać i doświadczać na własnej skórze, wszystkimi zmysłami. Multimedia to istotny element ekspozycji. To one są narzędziem do poznawania przeszłości i snucia tysiąca opowieści.

odbiorcy

Wychodząc naprzeciw współczesnym potrzebom młodych ludzi, właśnie w Bramie Poznania zorganizowano „Cybernetyczne warsztaty dziedzictwa”, które miały w ciekawy sposób przybliżyć zarówno nowe technologie, jak i historie.

przebieg

Praca z młodzieżą polegała głównie na praktycznych ćwiczeniach, samodzielnym tworzeniu poszczególnych animacji i obiektów ze stałym wsparciem i konsultacjami ze strony prowadzących. Była to nauka na „żywych organizmach” – to, czego warsztatowicze dowiedzieli się z teorii, po chwili realizowane było w praktyce. Wybrano tak radykalnie praktyczne ćwiczenia wierząc, że tylko w ten sposób młodzież jest w stanie przyswoić sobie zawilości cybernetyki i programowania.

Cybernetyczne warsztaty dziedzictwa

metody

Warsztaty trwały prawie trzy miesiące, wzięło w nich udział 20 uczestniczek i uczestników, podopiecznych wielkopolskich Młodzieżowych Ośrodków Socjoterapii w Białej, w Gołańczy i w Radawnicy, a także wychowawcy, prowadzący i wolontariusze.

Prowadzący warsztaty to osoby z dużym doświadczeniem dydaktycznym, jak i wiedzą w swoich dziedzinach: programowanie i cybernetyka.

Projekt został częściowo dofinansowany ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu „Kultura dostępna”.

efekty

Zwieńczeniem warsztatu była wystawa tworzona przy współudziale podopiecznych. Zostały na niej pokazane efekty prac warsztatowych. Aranżacja wystawy w dużej mierze zależała od uczestniczek i uczestników warsztatów. Trwała od 17.12.2015 do 31.12.2015.

Czytam całym sobą

Czytam całym sobą

o nas

Warsztaty Agaty
ul. Lodowa 6/1
60-266 Poznań
tel. 883 908 901
www.warsztatyagaty.pl
www.facebook.com/WarsztatyAgaty

Agata Nowaczyk-Łokaj – założycielka i prowadząca „Warsztaty Agaty” – regularne zajęcia rozwojowe dla dzieci i dla dorosłych, kreatywne spotkania warsztatowe, wydarzenia kulturalne dla NAJmniejszych, kameralne imprezy rodzinne i okolicznościowe.

inspiracje

Inspiracją dla projektu była chęć weryfikacji przekonania Agaty Nowaczyk-Łokaj, że zabawa wielozmysłowa wokół tematu książki intensywnie wzmacnia przekaz literacki i graficzny, pomaga dzieciom odczuć emocjonalnie oraz zrozumieć zawarte w książce wartości, a także sprowokować do działań edukacyjnie i kulturowo rozwojowych. W propozycji projektu chodziło o wzajemne zrozumienie, w jaki sposób można w żłobkach publicznych zrealizować zajęcia sensoryczne i artystyczne wokół ciekawej literatury oraz zastosować „niezadaniowe” i nastawione na proces podejście do zajęć z małymi dziećmi.

odbiorcy

Partnerzy projektu – Centrum Praktyk Edukacyjnych w Poznaniu, Agata Nowaczyk-Łokaj, Wydawnictwo ZAKAMARKI z Poznania oraz Zespół Żłobków nr 1 w Poznaniu – chcieli odpowiedzieć sobie na pytanie, jak tworzyć w żłobkach i poza nimi odpowiednie warunki dla najmniejszych dzieci do możliwie pełnego i radosnego uczestniczenia w kulturze.

W projekcie wzięło udział ok. 250 osób, w tym ok. 200 dzieci w wieku 1 rok – 3 lata oraz 24 opiekunów uczestniczących w warsztatach. Zadaniem projektu było doprowadzenie do wymiany wiedzy i umiejętności pomiędzy partnerami w zakresie edukacji kulturowej dzieci.

Realizacja projektu możliwa była dzięki zbudowaniu wokół tematów wybranych książek warsztatów sensorycznych, wykorzystujących wszystkie zmysły dzieci, i przeprowadzenie tych warsztatów dla dzieci w wybranych żłobkach publicznych, z uwzględnieniem zasad, możliwości i ewentualnych ograniczeń w każdej z wybranych placówek. Niezbędna była modyfikacja dotychczasowych działań i doświadczeń warsztatowych na rzecz wymogów placówek, a jednocześnie otwartość personelu na niestandardowe dla żłobka propozycje działań.

Czytam całym sobą

metody

Podejście do warsztatów zakładało wielozmysłowość percepcji dziecka w wieku do lat 3 i korzystne wzmocnienie przekazu prostych treści i ilustracji z książek – poprzez doświadczanie sensoryczne odpowiednio dobranych przedmiotów, materiałów czy zjawisk. Metodyka warsztatów opierała się na dotychczasowych doświadczeniach w pracy z dziećmi uczestnika konkursu, w tym:

- bezpośredni kontakt z dzieckiem – prowadząca jest z dziećmi po imieniu, prowadzi zajęcia na podłodze, nie ma stroju wyróżniającego, pozwala dzieciom na kontakt fizyczny;
- podążanie za dzieckiem – prowadząca obserwuje dzieci i modyfikuje zadania w zależności od zaangażowania grupy; dzieci mogą inicjować zadania, same decydują o sposobie, długości i jakości zaangażowania w proces;
- ruchowe elementy integracyjne – wspólny taniec, śpiewanie i granie; wspólne „przygotowywanie” warsztatu pracy;
- prostota – wykorzystanie łatwo dostępnych tzw. materiałów niedokończonych, jak woda, ziarno, warzywa czy papier toaletowy, oraz bardzo prostych „pomocy naukowych”, jak np. wózki z kartonu i sznurka;
- wyraźny początek i koniec zajęć, domknięcie procesu.

Na każdych warsztatach dokonano niezbędnych modyfikacji wynikających z oczekiwań personelu czy wymogów placówek, jak np. podwyższenie wieku uczestniczących dzieci w stosunku do zakładanego czy zwiększenie ilości opiekunów wspierających dzieci albo dostosowanie długości spotkań do stałego planu dnia w żłobku.

Czytam całym sobą

efekty

W efekcie przeprowadzonych działań projektowych:

1. dzieci i opiekunowie doświadczyli pracy z książką według ww. podejścia „wielozmysłowego”, zgodnie z propozycją A. Nowaczyk-Łokaj i według przygotowanych przez nią scenariuszy oraz dostarczonych materiałów – w sumie 12 warsztatów pokazowych;
2. podczas warsztatów został zaobserwowany odbiór przez opiekunów oraz przez dzieci propozycji zabaw sensorycznych, jak i odbiór konkretnych pozycji literackich, stanowiący wskazówkę do dalszego postępowania w zakresie propagowania literatury dla dzieci najmłodszych i budowania odpowiedniej oferty literackiej;
3. każdej placówce żłobkowej uczestniczącej w projekcie została przekazana seria 10 książek „o Maksie” wydawnictwa ZAKAMARKI, na podstawie której przeprowadzano warsztaty pokazowe;
4. w każdej placówce odbyły się spotkania podsumowujące, na których przeprowadzono rozmowy, wywiady i wypełniono ankiety ewaluacyjne, z wzajemną informacją zwrotną nt. przeprowadzanych warsztatów. Tu zostały m.in. zaobserwowane i zanotowane chęci, możliwości i ewentualne ograniczenia placówek żłobkowych w realizacji podejścia proponowanego przez uczestnika konkursu;
5. wzajemną wymianę wykorzystano do wspólnego wypracowania skryptu edukacyjnego, zawierającego sugestie scenariuszy zabaw oraz praktyczne informacje dotyczące zabaw wielozmysłowych z grupą dzieci, uwzględniającego inspiracje i wnioski wynikające z projektu. Skrypt zostanie wydany przez Wydawnictwo ZAKAMARKI.

Dom Bajek

o nas

Fundacja Jak Malowana / Barbara Górecka i Anna Maria Brandys
Organizacja pozarządowa

tel. 508 141 224 (Basia); 515 142 991 (Ania)
dom.bajek.poznań@gmail.com
<http://www.dombajek.pl/>
<https://www.facebook.com/Dom-Bajek>

[nie mamy stałej siedziby, ale przeważnie korzystamy z przestrzeni Warsztatów Agaty na ul. Lodowej 6 przy Rynku Łazarskim]

inspiracje

Dom Bajek to poznańska inicjatywa powstała z myślą o pięknych książkach i opowieściach oraz w wyniku prywatnych zainteresowań autorek. Obie kochają pracę z dziećmi. Ponadto Basia pracuje w Galerii Plakatu i Designu Muzeum Narodowego w Poznaniu, gdzie między innymi jest odpowiedzialna za tworzenie kolekcji książek ilustrowanych. Jest też rozkochaną mamą dwóch małych Książkowych Moli. Ania, choć działa głównie w obszarze tkanki artystycznej, uwielbia niebanalne książki i ma za sobą pierwsze doświadczenia jako ilustratorka.

odbiorcy

Dom Bajek to projekt skierowany nie tylko do dzieci, choć przede wszystkim do nich. Głównym założeniem inicjatywy są dwa obszary działań:

- warsztaty dla dzieci (2-5 lat)
- strona internetowa, której współtowarzyszy blog edukacyjny.

Część warsztatowa odbywa się w zaprzyjaźnionej przestrzeni Warsztatów Agaty na ul. Lodowej 6. Skierowana jest do najmłodszych dzieci, które w przeciwieństwie do dorosłych czy młodzieży nie mają możliwości kształtowania swojego światopoglądu za pomocą różnorodnych mediów i poznają świat głównie poprzez książkę. Ilustracja bywa więc pierwszym kontaktem dziecka ze sztuką. Warsztaty odbywają się w niewielkich grupach (maksymalnie 12 osób), co pozwala na stworzenie przyjaznej atmosfery i bezpośredni kontakt, również z opiekunami, którzy aktywnie uczestniczą w spotkaniach.

Nadrzędnym celem Domu Bajek jest potrzeba podzielenia się fachową wiedzą dotyczącą książek dla dzieci o wyróżniającej się szacie graficznej, ale w sposób przyjazny dla najmłodszych. Dom Bajek – jako strona internetowa i blog edukacyjny – stanowi szeroką bazę informacji dla rodziców, opiekunów, bibliotekarzy, animatorów czy studentów i wszystkich innych miłośników książek z terenu całej Polski. Ma pomóc w wyborze wartościowych książek dla dzieci i promowaniu ambitnej literatury o niebanalnej warstwie ilustracyjnej. Na blogu, prócz bazy autorów, artykułów tematycznych czy recenzji książek znajdują się też propozycje zabaw z książkami – dział skierowany do rodziców i animatorów kultury z przykładami twórczych zabaw związanych z daną książką. Bazują one na dotychczasowych, już zrealizowanych pomysłach, ale nie tylko.

Źródło finansowania projektu stanowią prywatne portfele jego autorek, ale ponieważ Dom Bajek od momentu powstania aż do dnia dzisiejszego rozwinął się tak, że cieszy się coraz większą popularnością wśród dzieci i rodziców, autorki założyły Fundację Jak Malowana, która stawia swoje pierwsze kroki i ma pozwolić projektowi na dalszy rozwój.

metody

Scenariusze naszych spotkań, trwających około 2 godzin, mają kilka stałych punktów:

- powitanie z Panią Mysią, przedstawienie się uczestników,
- czytanie książki na głos,
- zabawy ruchowe w grupie lub podgrupach,
- zabawy plastyczne – w zależności od czasu i chęci uczestników robimy jedną dużą wspólną pracę i jedną mniejszą wykonaną samodzielnie i do zabrania do domu,
- na zakończenie oglądamy wartościowe zarówno ilustracyjnie, jak i w treści bajki dla dzieci, tematycznie związane z czytaną na warsztacie książką, lub proponujemy unikatowe słuchowisko.

Korzystamy z takich metod pracy, ponieważ pozwalają one spełnić cele, które sobie założyliśmy.

efekty

Dom Bajek nastawiony jest na promowanie czytelnictwa. Najważniejszym efektem, który udało nam się w związku z tym osiągnąć, jest fakt, że warsztaty wciąż się odbywają i z miesiąca na miesiąc cieszą się coraz większym zainteresowaniem. Od początku 2016 roku przechodzimy na tryb dwutygodniowy, więc spotkania artystyczne wokół książek będą odbywały się jeszcze częściej. Daje nam to podstawę do tego, aby sądzić, że kondycja czytelnictwa w Polsce wcale nie jest taka zła. Mamy też żywy dowód na to, że istnieje cała rzesza osób zainteresowanych tym, aby ich dzieci miały dostęp do pięknej, wysmakowanej literatury.

Wśród odwiedzających nas na warsztatach Moli Książkowych udało się rozbudzić miłość do książek, a także zachęcić ich do samodzielnych poszukiwań w zakresie literatury, o czym opowiadają nam rodzice.

Udało nam się też dotrzeć do odbiorcy zewnętrznego i udowodnić, że z książką można świetnie się bawić podczas imprezy plenerowej, czyli X Dni Łazara. Uwierzyliśmy dzięki temu, że Dom Bajek oferuje coś każdemu dziecku i w przyszłości chcemy częściej brać udział w podobnych wydarzeniach.

Innym efektem jest również przystąpienie Domu Bajek do inicjatywy Nasza Mała Biblioteka, który odbywa się w ramach programu Kreatywna Europa Kultura, i tym samym wkroczenie inicjatywy Dom Bajek na kolejny etap rozwoju.

dzielnico

odbiorcy

Na czym polegał projekt?

Na budowaniu więzi na miejscu. Zaczęło się od bazy – startu w pozytywną zmianę. Pierwsze eksperymenty zaczęły się w kamienicy na ul. Szamarzewskiego 21 – lokalnym jądrze ciemności. W kamienicy stworzyliśmy pracownię – miejsce dla tych, którzy tam mieszkają: dzieciaków i dorosłych, a z czasem, dzięki otwartym działaniom, dla wszystkich mieszkańców. Pracownia stała się eksperymentem śmiałego wejścia w przestrzeń zamkniętą i niedostępną, choć widoczną. Dzielnico – to zawołanie do wszystkich omijających kamienicę, by odwiedzili, zajrzeli. Mówimy też: naDzielniCoś. Coś działa, coś pracuje, coś się dzieje. Kolejnym przyczółkiem działań stał się kiosk na rogu ulic Jackowskiego i Wawrzyniaka, odkryty, obserwowany. Z grupą uformowaną z działań przy kamienicy zaczęliśmy go remontować. Remont kiosku stał się pretekstem do nowych spotkań, powiększania grupy działających, którym zależy na miejscu i na sobie nawzajem. Przede wszystkim odbiorcami, współtwórcami, inicjatorami i inspiracją do działań wokół kiosku były dzieci i młodzież. Kiosk od samego początku był miejscem wspólnym, terenem efemerycznych akcji, stał się miejscem regularnych spotkań sąsiedzkich, współpracy, wymiany myśli. Podczas warsztatów badaliśmy wcześniej niezbadane rejony twórcze i społeczne. Jednym z celów projektu było powołanie do życia tworu kształtowanego bezpośrednio przez mieszkańców danego miejsca, odzyskanie przestrzeni, impulsu do wspólnego działania. Tworzenie wspólnego podmiotu było dla nas dużym wyzwaniem, jest to dynamiczna tkanka. Niektóre wydarzenia nadal łączą się z protestem czy oburzeniem. Reakcją wciąż pozostaje wsłuchanie się w rytm tego miejsca i wszelkich jej głosów, badamy, co wolno, i pytamy o granicę. Sprawdzamy, co jest wspólne, a co prywatne, nienaruszalne. Wyjściem pozostaje zawsze spotkanie i rozmowa.

Partnerem projektu było Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „ę” oraz Generator Malta. Projekt dofinansowywała również Spółdzielcza Grupa Bankowa. Dużym wsparciem była pomoc okolicznych inicjatyw – Centrum Amarant, Biblioteki na ul. Jackowskiego, Zakładu, Blubry Cafe, Baśni Właśnie, Republiki Rytmu – Szkoły Muzyki Rozrywkowej. Inicjatywa nie działałaby bez zaangażowania i pomocy nieznajomych, przechodniów, a z czasem przyjaciół tego miejsca.

o nas

dzielnico
grupa nieformalna

skrzyżowanie ul. Wawrzyniaka i ul. Jackowskiego
www.facebook.com/dzielnico
chlebowskaa@gmail.com
ela8nowiadomska@gmail.com

inspiracje

Jeżyce odżywają! Jeżyce się zmieniają! Yeżyce. Nie wiercie nagłówkom. Dzielnico powstało z niewiary w teorie o fantastycznym rozkwicie dzielnic i z chęci poszukiwania miejsca, które mogłoby być bazą działań, pozytywnej zmiany. Bo miejsc „na dzielnicę”, które powinny zostać przywrócone, oswojone i odkryte - jest wiele. Ten nagły ruch i dynamika skłoniły nas do zwolnienia. Lokalną grupą obserwujemy i nasłuchujemy: co w dzielnicy słyszeć? Co się tam ukrywa, czego brakuje? Badamy: czy mieszkańcy nadążają za zmianami?

przebieg

Ważne dla nas były spotkania, które angażują, dają swobodę, przestrzeń do kreacji, są partnerską rozmową. Czasem spotkanie było zderzeniem sprzecznych racji i interesów, zawsze jednak twórczym „konfliktem”, niosącym konstruktywną zmianę w działaniu. Wierzymy w działanie w procesie – pracę bez skupiania się na efekcie, uważne spotkanie w działaniu, słuchanie siebie nawzajem. Sztuka była dla nas narzędziem wysadzającym zastany układ, budowaliśmy dynamity – z naszych dynamicznych i spontanicznych reakcji – śmiałą zmianę. Chcemy mieć więzi – wspólne działanie to nie tylko realny efekt, ale prawdziwa troska, współpraca i wzajemne zaufanie.

efekty

Wkroczyliśmy, zapoczątkowaliśmy ruch, wpłynęliśmy na dynamikę danego miejsca. Dzięki wprowadzonej energii powstało wiele – nowych relacji, przestrzeni do dialogu i wymiany, pytań, dyskusji, pomysłów... Projekt włączył do działania wiele osób, a ruch na Jeżycach przestał gnać w jedną stronę.

A z czasem tytuł projektu (dzielnico) stał się po prostu nazwą dla grupy działającej.

Festiwal Filmowy -18

Festiwal Filmowy -18

o nas

<http://www.minus18.com.pl>
<https://www.facebook.com/festiwalminus18/>

inspiracje

Pomysł na FF -18 narodził się w 2010 roku, kiedy jako organizatorzy byliśmy jeszcze nastolatkami poszukującymi możliwości pokazania swoich produkcji filmowych szerszemu gronu odbiorców. Festiwal jest więc niejako odpowiedzią na niszę tego typu imprez na polskim rynku. Inicjatywa ma też na celu rozwój umiejętności młodych filmowców, wzbogacenie ich warsztatu technicznego, a także zachęcanie młodzieży do integracji w środowisku kulturalnym.

Od paru lat organizujemy Festiwal -18 pod egidą stowarzyszenia Manufaktura Epickich Produkcji. Jego głównym celem jest przede wszystkim promocja i rozwój kultury filmowej oraz nowych mediów wśród dzieci i młodzieży. Sam Festiwal Filmowy -18 jest zwieńczeniem całorocznej naszej pracy jako stowarzyszenia Manufaktura Epickich Produkcji.

odbiorcy

Głównym celem FF -18 jest promowanie twórczości i kreatywności młodych ludzi, którzy mają potrzebę wyrażania swoich problemów, poglądów i emocji na dużym ekranie. Od pierwszej edycji Festiwal miał na celu odnalezienie młodych i utalentowanych filmowców, którzy chcieli pokazać swoją twórczość szerszej widowni. FF -18 daje uczestnikom niepowtarzalną okazję do obejrzenia stworzonych przez siebie produkcji na dużym ekranie. Dla niektórych jest to pierwsze takie doświadczenie. Cieszymy się, że możemy organizować imprezę skrojoną specjalnie pod młodego twórcę.

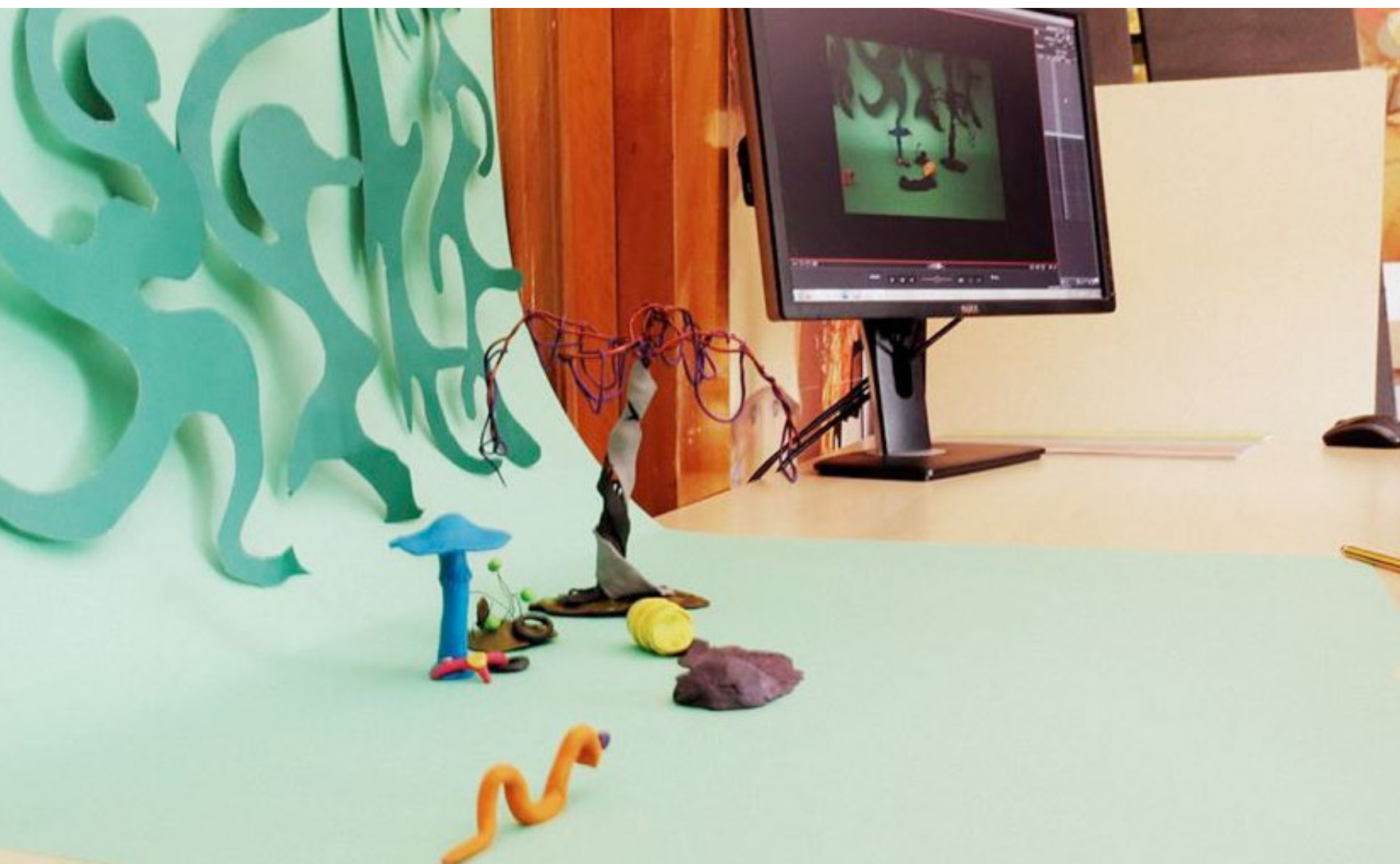
Rok 2015, w którym odbyła się 6. edycja, przyniósł rekordową liczbę zgłoszeń. Rzesze młodych twórców z całej Polski nadesłało swoje produkcje, by zgłosić się do Konkursu Głównego. Ostatecznie zostało zakwalifikowanych 40 filmów krótkometrażowych. W Konkursie Głównym prezentowane są produkcje autorów, którzy nie ukończyli 18. roku życia lub byli niepełnoletni w momencie ukończenia pracy nad filmem. Każdego roku spośród kilkudziesięciu zgłoszeń komisja festiwalowa wybiera najlepsze prace, które stają do walki o uznanie jurorów i publiczności oraz nagrody. Filmy oceniane są przez dwa składy jurorskie: Jury Główne oraz Jury Młodzieżowe. Corocznie przyznają one następujące nagrody: Grand Prix, Najlepsza Animacja, Najlepszy Dokument, Najlepsza Fabuła, Nagroda Jury Młodzieżowego oraz Nagroda Specjalna Organizatorów. Nowością od 6. edycji Festiwalu jest sekcja konkursowa dla studentów pod nazwą „18+VAT”. Swoje filmy o dowolnej tematyce i technice wykonania zaprezentują twórcy między 18 a 23 rokiem życia.

Całe wydarzenie nie byłoby możliwe do zrealizowania, gdyby nie pomoc różnych partnerów: instytucjonalnych, takich jak Wydział Kultury Urzędu Miasta, który przyznał nam na nasz cel dofinansowanie, Poznań Film Commission, oraz Centrum Kultury Zamek, a w szczególności Kino Pałacowe, które dało nam przestrzeń do działania. Pokazy festiwalowe odbywały się także w Kolektywie Kąpielisko, oraz w Tandem Pub. W przygotowanie nieformalnego zakończenia całego przedsięwzięcia zaangażował się klub Dragon.

Festiwal Filmowy -18

metody

Nie tylko prezentujemy dzieła młodych twórców. Wprowadzamy naszych uczestników w kulisy filmu i edukujemy na różnych poziomach produkcji filmowej – od aktorstwa, przez montaż, scenografię, charakteryzację, aż po reżyserię. Metodą naszej pracy jest oferta bogata w rozmaite wydarzenia, prowadzone wraz z profesjonalnymi filmowcami. Dajemy debiutantom możliwość do zawierania nowych znajomości, dzielenia się swoimi spostrzeżeniami i integracji w środowisku filmowym. Chcemy, aby młodzi twórcy i uczestnicy Festiwalu wyjeżdżali z bagażem nowych doświadczeń, który wykorzystają podczas kręcenia swojego kolejnego filmu.

efekty

Efektem naszej pracy jest rozwój pasji filmowej najmłodszych uczestników przez pokazanie im możliwości oraz danie narzędzi do wyrażania się przez film. Obserwujemy coraz wyższy poziom dzieł uczestników, którzy przysyłają swoje zgłoszenia na kolejne edycje. Co więcej, absolwenci naszego Festiwalu nie porzucają raz obranej pasji, ale łączą się w grupy filmowe wśród twórców poznanych właśnie tutaj i wspólnie tworzą profesjonalne produkcje, które zdobywają nagrody na międzynarodowych festiwalach.

Grupy Aktywności Twórczej

Grupy Aktywności Twórczej

o nas

Gimnazjum nr 40 w Zespole Szkół nr 5 w Poznaniu
ul. Różana 1/3, 61-577 Poznań
www.zs5.poznan.pl
zs5poznan@o2.pl

Nauczyciele zaangażowani w projekt: Anna Gawrysiak-Knez, Małgorzata Bergandy-Głucińska, Justyna Gola, Katarzyna Ulandowska-Starczewska, Ewa Banaszak i Elżbieta Gabinet

inspiracje

Inspiracją do stworzenia grup aktywności twórczej w naszym gimnazjum były Klasy Aktywności Twórczej w Gimnazjum nr 1 w Bytomiu, prowadzone przez Katarzynę Michalską i Aleksandrę Drzazgę. Bytomskie nauczycielki prezentowały swój pomysł i efekty działań na forum dla nauczycieli w ramach Festiwalu Ale Kino w grudniu 2011. Zafascynowani sukcesami koleżanek oraz znajdując liczne podobieństwa między naszymi gimnazjami, od września 2012, za zgodą i rekomendacją autorek, prowadzimy w naszej szkole grupy aktywności twórczej jako innowację pedagogiczną.

odbiorcy

Projekt skierowany jest do wszystkich chętnych gimnazjalistów. Większość uczniów deklaruje uczestnictwo przy rekrutacji do gimnazjum, ale można dołączyć również później. W roku szkolnym 2015/2016 w zajęciach bierze udział blisko 40 uczniów na wszystkich trzech poziomach.

Chętni uczniowie realizują dodatkowy przedmiot „wychowanie do twórczości” w wymiarze 2 godzin tygodniowo, uczestniczą również w dodatkowych warsztatach/wyjściach, organizowanych przez nauczycieli poza lekcjami. Zajęcia realizowane są na podstawie autorskich programów prowadzących nauczycieli – każdy rocznik prowadzony jest przez dwoje nauczycieli.

Celem zajęć jest przede wszystkim rozwój samopotrzeby uczniów do działań twórczych i niestandardowych oraz zaznajomienie ich z jak najszerszym spektrum takich działań. Niebagatelnym wyzwaniem jest też nauka zagospodarowywania czasu wolnego, krytycznego odbioru tekstów kultury, rozwiązywania problemów i współpracy w grupie.

Uczniowie GAT do tej pory uczestniczyli m.in. w projektach Exspace, Nauka w Przestrzeni czy Dzieciaki z Podwórka. Współpracowaliśmy z Centrum Rozwoju Pasji „Inspirator”, Schronem Kultury Europa, Pracownią GODny i innymi podmiotami, głównie z Wildy (nasza dzielnica) i okolic.

Zajęcia realizowane są, jeśli to możliwe, bezkosztowo bądź z dobrowolnych składek od rodziców na materiały i drobne wyjścia. Korzystamy też z funduszy projektów, w których uczestniczymy. Nauczyciele pracują w ramach godzin z art. 42 Karty Nauczyciela, co budzi obawy w kontekście kontynuacji tych zajęć w przyszłości. Choć grupy są zróżnicowane co do liczby i zaangażowania i brak jest funduszy na realizację wielu pomysłów, wciąż są chętni, dla których warto działać.

Grupy Aktywności Twórczej

metody

Zajęcia realizowane są głównie w formie warsztatowej/projektowej, wyjść/wycieczek, spotkań. Dobieramy je również do zainteresowań konkretnych grup. Uczniowie kręcili filmy, przygotowywali wieczorki poetyckie, projektowali przestrzeń wokół szkoły czy stworzyli kapsułę czasu.

efekty

Powołując grupy aktywności twórczej w naszej szkole, stworzyliśmy konkretną propozycję spędzania wolnego oraz uczestnictwa w kulturze dla młodzieży gimnazjalnej. Jest to tym bardziej ważne, gdyż młodzi ludzie w tym wieku często uważani są za „trudnych” i brakuje oferty kulturalnej dla nich. Liczymy również, że absolwenci grup aktywności twórczej w przyszłości staną się aktywnymi i świadomymi uczestnikami życia społecznego i kulturalnego swojego miasta, będą też lepszymi organizatorami, a ich głowy będą otwarte na niestandardowe rozwiązania.

Klasa artystyczna z kierunkiem Nowe Media

Klasa artystyczna z kierunkiem Nowe Media

o nas

Kamil Wnuk
e-mail: twojewnuki@wp.pl / twojewnuki@amu.edu.pl
os. Stefana Batorego 101
60-687 Poznań
tel. (61) 821 71 31

Gimnazjum nr 12 im. Jacka Kuronia w Poznaniu
szkoła e-mail: info@gimnazjum12.pl
www.gimnazjum12.pl

inspiracje

Chcemy przybliżyć uczniom, czym są nowe media, a także w jaki sposób wpływają one na sztukę oraz jej odbiór i jak można wykorzystywać nowe technologie w sposób twórczy.

odbiorcy

Gimnazjum nr 12 im. Jacka Kuronia w Poznaniu jest pierwszą szkołą w Polsce, która proponuje edukację w zakresie nowych mediów, dostosowaną do trzyletniego cyklu kształcenia w gimnazjum. W roku szkolnym 2014/2015 ruszył pierwszy nabór do klasy artystycznej – przyjmowani są uczniowie zamieszkali w obwodzie i poza obwodem szkoły.

W ramach kierunku Nowe Media zajmujemy się od strony praktycznej takimi obszarami jak: fotografia, wideo, muzyka czy działania przestrzenne wykorzystujące kamerę wideo, by stworzyć laboratorium twórcze. Oczywiście to tylko niektóre przykłady. Pojęcie sztuki nowych mediów można oznaczać jako sztukę tworzoną przy użyciu i opanowaniu technicznych umiejętności w zakresie obsługi narzędzi cyfrowych oraz przy rozwijaniu inwencji i wrażliwości ucznia. To nowe podejście do otaczającej nas rzeczywistości, wynikające z możliwości, jakie otwierają przed uczniem wszelkie nowe technologie na jego wczesnym etapie rozwoju. Najważniejsze jednak jest to, by wszyscy czerpali radość z tworzenia i zrozumieli, że każdy człowiek jest inny, a każda praca jest wartościowa.

Klasa artystyczna z kierunkiem Nowe Media

metody

Przedmioty artystyczne na kierunku Nowe Media: Podstawy nowych mediów, Plastyka – Historia sztuki i nowych mediów, Muzyka – Historia muzyki i eksperyment, Audiosfera, Rzeźba i działania przestrzenne, Informatyka z elementami grafiki, Podstawy fotografii i filmu, Działania multimedialne.

Uczniowie będą uczestniczyć w zajęciach artystycznych: w klasie 1. z całą klasą, w klasie 2. i 3. z podziałem na grupy (ok. 15 osób w grupie).

Podczas trzech lat uczniowie będą zdobywać praktyczną wiedzę i umiejętności z: fotografii, filmu, animacji, montażu wideo, łączenia obrazu z muzyką, informatyki, rzeźby i działań przestrzennych, projektowania przestrzeni w oparciu o nowe media, rysunku, zasad kompozycji graficznej, sztuki internetu, działań multimedialnych.

Uczniowie będą też uczestniczyć w: wystawach, plenerach, konkursach, festiwalach, warsztatach, projektach artystycznych na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, projekcie edukacyjnym dla kierunku Nowe Media.

Współpracujemy z Uniwersytetem Artystycznym w Poznaniu – szkoła podpisała umowę patronacką, w ramach współpracy gimnazjaliści będą uczestniczyć w zajęciach i warsztatach przygotowanych przez uczelnię.

Współpracujemy z kierunkiem Media Interaktywne i Widowiska na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu – szkoła podpisała umowę patronacką, w ramach współpracy gimnazjaliści będą uczestniczyć w zajęciach i warsztatach przygotowanych przez Interdyscyplinarne Centrum Badawczym HAT.

efekty

Nie ma wątpliwości, że warto inwestować w przygotowanie uczniów do korzystania z nowych technologii informatycznych. Warto również zmieniać perspektywę myślenia o sztuce współczesnej już od etapu edukacji artystycznej. Na dzisiejszej szkole spoczywa obowiązek podejmowania coraz to nowych przedsięwzięć, zadań i inicjatyw ukierunkowanych na realizację aktualnych oczekiwań społecznych, a także zainteresowań i oczekiwań jej potencjalnych klientów, czyli uczniów i ich rodziców. Sprostać temu można jedynie poprzez dostosowywanie się do tychże realiów, między innymi poprzez wprowadzanie niekonwencjonalnych form i metod pracy, włączanie młodych ludzi do aktywności w zakresie szeroko rozumianej edukacji artystycznej. Młodzież aktywizuje się w momencie, kiedy stwarza się jej warunki do wychodzenia ponad przeciętność i współtworzenia rzeczy nowych, twórczych i niekonwencjonalnych.

Lekcje etyki w szkole. Gimnazjum

Lekcje etyki w szkole. Gimnazjum

o nas

Stowarzyszenie Akademia Myśli oraz Alina Płaziak-Janiszewska (konsultantka ODN), Agata Matyjasek (nauczycielka), Paweł Mroczkiewicz (rzeczoznawca MEN), Katarzyna Myrcik (nauczycielka)
organizacja pozarządowa

ul. Kasprzaka 35/36, 60-236 Poznań
www.akademiamysli.pl
info@akademiamysli.pl

inspiracje

Na rynku zaobserwować można spory deficyt materiałów dydaktycznych do lekcji etyki. Nauczyciele uczestniczący w seminariach dla osób uczących etyki, odbywających się w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Poznaniu, wielokrotnie podkreślali brak podręczników i programów do nauki etyki na III stopniu edukacyjnym. Stanowi to problem szczególnie dla tych osób, którym lekcje takie zlecane są przez dyrekcję (na poziomie gimnazjum może to robić nauczyciel humanista z rocznym kursem filozofii odbytym podczas studiów). Stąd też zrodził się pomysł opracowania scenariuszy lekcji na poziomie gimnazjalnym oraz wydania ich jako zwartej publikacji.

przebieg

Projekt polegał na opracowaniu i napisaniu 20 scenariuszy lekcji dla uczniów gimnazjów, w oparciu o podstawę programową do kształcenia ogólnego w zakresie etyki. W projekcie uczestniczyło 5 osób, przy czym spotkania odbywały się w gronie zawężonym do 3 osób. Wszelkie ustalenia odbywały się z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi komunikacyjnych. Każda z osób biorących udział w projekcie miała za zadanie opracowanie jednego lub więcej scenariuszy lekcji. Następnie scenariusze te podlegały odpowiedniej redakcji. Do każdej lekcji została również dołączona metoda aktywizująca.

Celem projektu było stworzenie oraz wydanie książki, która byłaby pomocą dla nauczycieli uczących etyki, lecz nie mających specjalistycznego wykształcenia w tym kierunku. Partnerem projektu był portal Academicon.pl oraz wydawnictwo Academicon.

Projekt finansowany był ze źródeł własnych – środki finansowe na wydanie książki pochodziły od jej współautorów. Próby uzyskania wsparcia finansowego w instytutach filozofii różnych jednostek uniwersyteckich w całym kraju zakończyły się niepowodzeniem. Niniejsza publikacja jest pierwszą wydaną przez Stowarzyszenie.

Trudności, jakie pojawiły się w toku procesu wydawniczego, to brak spójnej wizji co do ostatecznego wyglądu książki. Brakowało również ustalonego schematu pisania scenariuszy oraz konkretnego doboru tematów. Swoistą przeszkodą w realizacji projektu był także fakt oddalenia geograficznego autorów i niemożność przeprowadzenia dyskusji niezapśredniczonej przez różnego typu media. Przy finalizacji projektu pojawiły się problemy z korektą merytoryczną. Dlatego też całość przedsięwzięcia przesunęła się w czasie o około dwa miesiące.

Lekcje etyki w szkole. Gimnazjum

metody

Przyjeliśmy pewną formę pracy nad scenariuszami, która została narzucona kolejnym osobom dochodzącym do projektu (we wstępnej fazie zakładał on 3 osoby). Praca polegała na samodzielnym napisaniu scenariusza, a później scenariusz ten był przez grupę konsultowany i przerabiany oraz dodawana była zawsze jedna z metod aktywizujących. Za ostateczną wersję typograficzną całej książki odpowiedzialna była jedna osoba. W przypadku korekty wydawniczej każda z osób biorących udział w projekcie miała możliwość zapoznania się ze wskazanymi w swojej części błędami oraz ustosunkowania się do zarzutów. Zarządzanie projektem miało charakter demokratyczny, jednak tylko jedna osoba oddelegowana była do kontaktów z wydawnictwem oraz przekazywania ustaleń reszcie zespołu. Kontaktowała się ona z wydawnictwem, a później informowała resztę o wprowadzanych zmianach.

efekty

Publikacja ukazała się pod koniec listopada 2015 roku, dlatego też jest zbyt wcześnie, by opisać efekty. Autorzy spotkali się z pochwałami i podziękowaniami nauczycieli ze tę książkę. Nauczyciele podkreślali ciekawe tematy lekcji oraz brak tego typu publikacji na rynku wydawniczym.

Miasto Dzieci

Miasto Dzieci

o nas

Paweł Głogowski
Stowarzyszenie Ulepsz Poznań
organizacja pozarządowa

ul. Kosińskiego 16/6, 61-519 Poznań
ulepszpoznan@gmail.com
www.ulepszpoznan.pl

inspiracje

Inspiracją do realizacji projektu „Miasto Dzieci” była podobna inicjatywa o tej samej nazwie, którą zrealizowaliśmy jako stowarzyszenie Ulepsz Poznań w roku 2014. Zaskoczeni bardzo pozytywną reakcją dzieci postanowiliśmy kontynuować projekt, zmieniając jego formułę i grupę dzieci. Bodźcem była zawsze jednak przestrzeń miejska i chęć zaangażowania dzieci do jej zmiany.

odbiorcy

Projekt skierowany był do uczniów Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 40 im. Mieszka I, którzy w przeważającej większości są mieszkańcami Starego Miasta i okolic. Dzieci, z którymi współpracowaliśmy w poprzedniej edycji projektu, były podopiecznymi Fundacji Junior oraz Stowarzyszenia Wiosna, dotyczyły ich głównie problemy edukacyjne i społeczne. Podczas kolejnej edycji projektu, bazując na znanej nam już grupie warsztatowej, chcieliśmy dotrzeć do szerszego grona uczniów SP nr 40. Grupą docelową były więc dzieci w wieku od 9 do 12 lat. W projekcie wzięło udział w sumie 10 dzieci.

przebieg

Druga odsłona projektu „Miasto Dzieci” miała na celu stworzenie „warsztatobusa”. Chcieliśmy pójść o krok dalej i wyraźniej zaznaczyć obecność dzieci w przestrzeni Starego Miasta, tworząc „warsztatobus”, czyli mobilną platformę warsztatową. Obiekt powstał również w sposób warsztatowy – dzieci miały za zadanie zaprojektować obiekt, który posiadał pożądane przez nie funkcje, był mobilny, wytrzymały i odporny na warunki zewnętrzne. Podczas ostatniego warsztatu posłużył on natomiast jako platforma do zmiany jednego ze staromiejskich podwórek.

Celem projektu była integracja dzieci wokół zadań realizowanych za pomocą „warsztatobusa”, zwiększenie poczucia identyfikacji z najbliższym otoczeniem, kształtowanie umiejętności pracy grupowej, partycypacji w przestrzeni miasta oraz zdobycie wiedzy i umiejętności projektowych.

Głównym wyzwaniem dla realizacji projektu był czas. Nie myśleliśmy, iż budowa pojazdu zajmie aż 5 z 6 planowanych warsztatów. To natomiast wpłynęło na cały harmonogram projektu oraz fakt, iż część działań poza budynkiem szkoły realizowaliśmy już w okresie gorszej, jesiennej pogody.

Projekt był całkowicie finansowany ze środków Centrum Praktyk Edukacyjnych.

metody

Głównym założeniem projektu było pełne zaangażowanie dzieci biorących w nim udział. To one miały za zadanie zaprojektować „warsztatobus”, stworzyć jego prototyp i go wybudować. Ich zadaniem było również ulepszenie jednego z podwórek. Prowadzący warsztaty mieli wyłącznie służyć pomocą i ułatwić dzieciom realizację całego projektu. Całość została zrealizowana w formule 6 warsztatów, w tym 5 odbywających się na terenie szkoły i 1 na podwórku dzieci zaangażowanych w projekt.

efekty

Namacalnym efektem projektu „Miasto Dzieci” był „warsztatobus” wybudowany przez dzieci. Miał on jednak za zadanie być przede wszystkim narzędziem do uzyskania ważniejszego celu – zainteresowania dzieci przestrzenią miejską, w której żyją, oraz pobudzania w nich odpowiedzialności za to, co wspólne.

Miastoczynni.

Pilotażowy program regrantingowy

Miastoczynni.

Pilotażowy program regrantingowy

o nas

Stowarzyszenie Kolektyw 1a
(www.kolektyw1a.pl, facebook.com/kolektyw1a)
ul. św. Wojciecha 1a, Poznań,
kontakt: kolektyw1a@gmail.com

Stowarzyszenie Kolektyw 1a zajmuje się innowacyjnymi praktykami artystyczno-społecznymi na terenie miasta Poznania, promuje młodą sztukę i przedsięwzięcia lokalnych artystów oraz poszukuje nowych form edukacji z zakresu kultury medialnej. W skład Stowarzyszenia wchodzi artyści, badacze, miejscy aktywiści, graficy, architekci, producenci oraz animatorzy kultury.

Misją Kolektywu 1a jest animacja poznańskiego środowiska artystycznego i kulturalnego, rozwój naszego zespołu i sieciowanie na poziomie ponadinstytucjonalnym. Prowadzimy swoją siedzibę w formule project room: miejsca, w którym młodzi twórcy testują nowe rozwiązania, realizują swoje pierwsze projekty i mogą liczyć na życzliwy odbiór eksperymentu.

Od września 2011 roku w ramach Kolektywu 1a zorganizowaliśmy ponad 100 wydarzeń: projekcji filmowych, spektakli, wystaw, koncertów, działań sąsiedzkich i projektów z lokalną społecznością. Realizujemy także roczne i cykliczne programy kulturalne.

inspiracje

Właściwą inspiracją do realizacji projektu była chęć sformułowania dotychczasowej, nieformalnej działalności Kolektywu 1a – jako swobodnej przestrzeni do realizacji projektów przez młodych artystów i animatorów – w oficjalny program z możliwością przekazania środków finansowych innym podmiotom. Chcieliśmy też dać szansę na wykorzystanie dotychczasowej wiedzy zgromadzonej przez zespół i wraz z zaproszonymi ekspertami – przekazać ją innym, początkującym animatorom kultury. Zauważyliśmy, że tego typu okazja, tzn. realizacja pierwszego projektu, nie jest wcale czymś oczywistym, zwykle trzeba przejść przez system staży i wolontariatów w poszczególnych organizacjach publicznych i pozarządowych.

Miastoczynni.

Pilotażowy program regrantingowy

przebieg

Miastoczynni to pilotażowy program regrantingowy realizowany ze środków Miasta Poznania na podstawie złożonej przez Stowarzyszenie konkursowej oferty. Program został podzielony na dwie części.

Główna, pierwsza część była skierowana w formule open call do osób fizycznych, wyrażających chęć realizacji swojego pierwszego projektu na polu animacji kultury – jego wstępna treść była wymagana w zgłoszeniu. Spośród ponad 60 kandydatów/ek wybraliśmy 15 osób, które następnie zobligowane były do udziału w cyklu 6 wykładów i dedykowanych im warsztatów. Ta edukacyjna część sprzężona była z przygotowaniem finalnej konkursowej wersji swojego projektu. Zgłoszone następnie aplikacje wraz z propozycją budżetu (max. 1500 zł) zostały ocenione przez komisję składającą się z przedstawicieli Miasta Poznania, Kolektywu 1a, CPE oraz UAP. W efekcie wyróżniono dwa projekty i przyznano im pełne dofinansowanie, pozostałe siedem otrzymało odpowiednio pomniejszone kwoty i propozycje zmian od komisji. Końcowa fazą tej części była produkcja i prezentacje dofinansowanych 9 projektów.

Druga część projektu to przyznanie środków trzem projektom (około 20 zgłoszeń) w konkursie, na który aplikować mogły organizacje pozarządowe na bieżące działania bądź realizowane programy.

Projekt realizowany był przez zespół Kolektywu 1a: Szymona Adamczaka (koordynator), Adama Łuczaka, Martę Adamczak i Aleksandrę Polerowicz – prowadzący warsztaty oraz mentorzy projektów uczestników. Prowadzącymi warsztaty byli: Joanna Erbel, Filip Schmidt i Rafał Koschany, Justyna Ochędzan, Agata Siwiak, Marek Krajewski. Zespół wspierały również dwie wolontariuszki.

Partnerami projektu oprócz Miasta Poznań były także CPE, CK Zamek, Teatr Ósmego Dnia oraz lokalne media.

Najtrudniejszym wyzwaniem projektu był odpowiedni podział pieniędzy pomiędzy uczestników ze względu na specyfikę danego projektu: niektóre naturalnie wymagały więcej środków, inne mniej; niektóre projekty musiały być w związku z tym zredukowane. Ciężko było również projekty oceniać ze względu na ich autorów – uczestnicy pochodzili z różnych środowisk i mieli różne, mniejsze lub większe doświadczenie w realizacji projektów kulturalno-animacyjnych. Wraz z komisją konkursową założyliśmy zatem realizację zgłoszonego projektu jako końcowy etap „edukacji”, zatem te skromne środki przeznaczone były także na projekty, na których ich realizatorzy „uczyli się na błędach”.

Zdecydowaną organizacyjną trudnością dla Kolektywu 1a było prowadzenie księgowości wszystkich projektów uczestników, co w praktyce jest przeniesieniem odpowiedzialności z grantodawcy (tutaj: Miasta Poznań) na organizację pozarządową i staje się obciążeniem dla tak podejmowanej próby wprowadzenia regrantingu.

Miastoczynni.

Pilotażowy program regrantingowy

metody

Oprócz cyklu wykładów, przyjmujących raczej formę bezpośredniej rozmowy i prezentacji, realizowaliśmy warsztaty dla uczestników. W ich ramach zakładaliśmy różne formuły: np. speed-dating z zaproszonymi doświadczonymi animatorami kultury; warsztatowe role-play (np. uczestnicy wcielali się w dziennikarzy-grantodawców-producentów-artystów-mieszkańców); prezentacje swojego projektu przed innymi; używanie google-maps do prezentacji miejsca, w którym chce się realizować projekt; ćwiczenia z pisania budżetu projektu. Powyższe metody warsztatowe skupiały się przede wszystkim na praktycznym podejściu do projektu, stanowiły suplement do części wykładowej, miały na celu także budowanie więzi między uczestnikami – nie jako konkurentami, ale grupą, która w przyszłości może zawiązać relacje i realizować wspólne przedsięwzięcia.

efekty

W efekcie tego programu regrantingowego dofinansowano i zrealizowano 9 nowych projektów młodych animatorów kultury oraz przyznano finansowanie trzem pozostałym podmiotom. Część zaproszonych do projektów uczestników z sukcesami kontynuuje swoją działalność w charakterze animatorów kultury. Ponadto grantodawca, Miasto Poznań, w następnym roku układając ogłoszenia na operatora Nowej Gazowni, założył w konkursie formułę regrantingową – pokłósie doświadczeń Kolektywu 1a (tzn. otwieranie miejsca kulturotwórczego na podmioty zewnętrzne).

Otwarta/zamknięta – przestrzeń szkoły i środowiska lokalnego jako miejsca do swobodnej twórczości dzieci i młodzieży w ujęciu warsztatów kreatywnych

Otwarta/zamknięta – przestrzeń szkoły i środowiska lokalnego jako miejsca do swobodnej twórczości dzieci i młodzieży w ujęciu warsztatów kreatywnych

o nas

Młody Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
ul. Wolnica 9, Poznań
mlodyuniart@gmail.com
www.mua.uap.edu.pl

Współorganizatorzy:

- Gimnazjum nr 22 w Poznaniu: organizacja miejsca pracy oraz grupy docelowej, rozliczenie (księgowość), wsparcie merytoryczne nauczyciela plastyki – pani Elżbiety Witkiewicz
- Rada Osiedla Antoninek-Zieliniec-Kobylepole: finansowanie przedsięwzięcia, przygotowanie przystanku autobusowego i kontakt z Zarządem Dróg Miejskich w Poznaniu, zapewnienie bezpieczeństwa podczas malowania przystanku

inspiracje

Najpierw był zniszczony przystanek... Potem pojawił się pomysł, aby go odnowić, oraz ludzie, którzy postanowili się tym zająć na poważnie i przy okazji zaproponować ciekawe zajęcia dla gimnazjalistów, którzy wakacje spędzają w domu. Dzięki współpracy kilku różnych podmiotów udało się odmienić wizerunek starego przystanku oraz zrealizować cykl warsztatów twórczych dla młodzieży.

odbiorcy

Projekt został zrealizowany we współpracy między poznańskim Młodym Uniwersytetem Artystycznym a Gimnazjum nr 22 i Radą Osiedla Antoninek-Zieliniec-Kobylepole. Gimnazjum chciało zorganizować półkolonie dla swoich uczniów, którzy większą część wakacji spędzają w domu. Rada Osiedla dysponowała zniszczonym przystankiem autobusowym. Młody Uniwersytet Artystyczny połączył powyższe jednostki i ich inicjatywy, stwarzając przestrzeń do twórczego działania młodzieży.

Otwarta/zamknięta – przestrzeń szkoły i środowiska lokalnego jako miejsca do swobodnej twórczości dzieci i młodzieży w ujęciu warsztatów kreatywnych

przebieg

Zasadnicza trudność zadania polegała na pogodzeniu społecznie cenionego efektu końcowego z fundamentalną zasadą metody warsztatowej (którą pracuje kadra MUA), głoszącą wyższość procesu ponad wspomnianym efektem.

Przez 5 dni uczniowie spotykali się na terenie gimnazjum i przygotowywali się do zaprojektowania i pomalowania przystanku. W praktyce ćwiczyli zagadnienia związane z formalnymi aspektami sztuki, takimi jak: plama, skala, multiplikacja, kompozycja otwarta, zamknięta, horyzontalna... Każdego dnia czekało na nich inne, nietypowe zadanie. Musieli wykazać się sporą kreatywnością, aby im sprostać, czasem mierząc się także z niecodziennymi materiałami. Okazało się, że potrafią zgodnie współpracować – najmłodszy uczestnik miał 7 lat, a najstarszy 16. Podczas ostatnich 2 dni wykonali własne projekty nowej szaty graficznej przystanku. Samodzielnie przygotowali szablony, potrzebne do wcielenia ich w rzeczywistość.

Poza wspomnianymi fundamentalnymi zasadami warsztatów projekt poruszył również kwestie takie jak:

- miejsce na wizję indywidualną w całościowej kreacji grupy,
- pogodzenie autorskiego projektu uczestników ze społecznym oczekiwaniem wobec efektu,
- przekazanie skompensowanej wiedzy teoretycznej w formie praktycznych działań,
- wygenerowanie pola twórczego w często niedocenianej przestrzeni szkolnej.

metody

Zaproponowaliśmy tydzień warsztatów twórczych, które stopniowo wyposażały uczestników w podstawowe pojęcia – intuicyjne dla „zawodowców”, często obce dla pozostałych – oraz umożliwiały ich praktyczne zastosowanie w kolejnych zadaniach. W ten sposób spełniała się druga ważna zasada warsztatów – przygotowania uczestnika, „wyposażenia do drogi”, by drogę tę, jemu jedynie znaną, mógł pokonać samodzielnie.

efekty

Cykl sfinalizował projekt powierzchni przystanku, przeniesiony za pomocą szablonów na rzeczywisty obiekt w przestrzeni publicznej.

Otwieralnia – warsztaty interpretacyjne w galeriach poznańskich

Otwieralnia – warsztaty interpretacyjne w galeriach poznańskich

o nas

Młodzieżowy Dom Kultury nr 2 w Poznaniu
ul. Za Cytadelą 121
61-663 Poznań
tel. / fax 61 820 11 12
sekretariat@mdk2.pl
dyrektor Hanna Konieczna: dyrektor@mdk2.pl
www.mdk2.pl

inspiracje

Projekt jest jednym z pomysłów, poprzez które chcieliśmy wyjść z działaniami edukacyjno-artystycznymi na zewnątrz. Ponadto naszym zamiarem było wypełnienie luki, jaką stwarza program nauczania w zakresie sztuki współczesnej. Zazwyczaj ograniczenia czasowe nie pozwalają na analizę języka wizualnego i zrozumienie współczesnych kierunków myślowych w sztuce. Dodatkowo chcieliśmy zaprosić młodych ludzi do galerii, muzeów prezentujących sztukę współczesną, by mogli doświadczyć jej bardziej bezpośrednio niż z kart podręcznika czy obrazu z projektora.

odbiorcy

Projekt skierowany był do młodzieży szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. W projekcie wzięło udział 276 osób z 6 szkół, w tym: klasy, koła zainteresowań, grupy projektowe.

Celem warsztatów było:

- zapoznanie młodych ludzi ze sztuką współczesną, umiejętność tworzenia własnych interpretacji, rozwijanie umiejętności dyskusji i argumentowania;
- wzrost zainteresowania uczestnictwem w kulturze, odwiedzaniem miejsc prezentujących sztukę współczesną, doświadczanie sztuki, podejmowanie wyzwań, jakie stawia przed odbiorcą;
- rozwijanie kreatywności, twórczego podejścia do rozwiązywania problemów.

Partnerami projektu były: Mediations Biennale, Art Stations Foundation. Dzięki otwartości Mediations Biennale – wstęp dla szkół był bezpłatny, natomiast galeria Art Stations Foundation jest statutowo przestrzenią otwartą dla zwiedzających.

Warsztaty realizowane były w ramach działań prowadzonych w Młodzieżowym Domu Kultury nr 2, finansowanych przez Miasto Poznań.

Największym wyzwaniem i trudnością zarazem było dotarcie z ofertą warsztatów do szkół. Przy intensywnym, a w niektórych szkołach nadzwyczaj intensywnym realizowaniu programu nauczyciele nie dysponują czasem „wolnym”, przeznaczonym na wyjścia. Przewycięzenie tej trudności okazało się proste: nauczyciel, który raz przyszedł z klasą – polecał warsztaty i kolejna klasa zgłaszała się na zajęcia. Jak się okazało, najskuteczniejszym narzędziem jest „marketing szeptany”.

Otwieralnia – warsztaty interpretacyjne w galeriach poznańskich

przebieg

Projekt polegał na zorganizowaniu warsztatów dla szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w miejscach prezentujących sztukę współczesną. Pierwszy etap polegał na współpracy z Mediations Biennale i prowadzeniu warsztatów w miejscach wystaw. Hasło towarzyszące Biennale Sztuki Współczesnej 2014 brzmiało „When Nowhere Becomes Here”. Warsztaty prowadzone były na wystawie Berlin Heist w Muzeum Narodowym oraz w Centrum Kultury Zamek, gdzie prezentowana była sztuka polskich artystów „Granice Globalizacji – POLISH ART TOMORROW”. Drugi etap projektu możliwy był dzięki otwartości Art Stations Foundation i umożliwieniu zorganizowania warsztatów w ramach wystaw: „DE.FI.CIEN.CY” oraz „DRUGA JESIEŃ”.

Warsztaty prowadzone w ramach projektu „Otwieralnia” obejmowały:

- ćwiczenia wizualne ułatwiające rozumienie prac artystów,
- dyskusje nad tym, co jest zaskakujące w sztuce współczesnej,
- wspólne interpretowanie.

metody

Sztuka współczesna porusza problemy bliskie młodemu człowiekowi, stawia pytania o wartości, egzystencję, tożsamość, przełamuje schematy myślowe. Jest zarazem rodzajem wentyla, poprzez który ująć mogą wszystkie częściowe elementy wiedzy zdobywanej w szkołach. Dlatego też zadanie pytania i zaproszenie do rozmowy jest tutaj najważniejsze. Dodatkowo, interpretację mogą wspomóc różne praktyczne ćwiczenia z użyciem tak zwyczajnych materiałów jak papier i ołówki, sznurki, nakrętki – dobrane tak, by korespondowały z pracami artystów i umożliwiały wejście z nimi w swoisty dialog.

efekty

Najważniejszym efektem było nawiązanie współpracy ze szkołami w kontekście nowych propozycji i nowych działań. Współpraca ta niesie wzajemne korzyści. Umożliwia odświeżenie oferty danej placówki i proponowanie projektów, które są dla młodych ludzi interesujące. Ponadto z recenzji uczestników pisanych po spotkaniach w galerii wynikało, że interaktywna forma warsztatów jest ciekawa i zachęca do formułowania własnych przemyśleń związanych z wciąż jeszcze nową, nierozpoznaną i niekiedy trudną do zrozumienia sztuką współczesną.

Plastyczna Podróż

Plastyczna Podróż

o nas

Młodzieżowy Dom Kultury nr 1
ul. Droga Dębińska 21
61-555 Poznań
tel. 61 833 79 10, faks: 61 833 79 06
sekretariat_mdk1@o2.pl
www.mdk1.pl

inspiracje

Chcieliśmy zaprosić całe klasy szkolne, aby wzięły udział w zajęciach interdyscyplinarnych, i jednocześnie chcieliśmy zapoznać uczestników z placówką i jej ofertą.

przebieg

Plastyczna Podróż to warsztaty cykliczne dla klas ze szkół podstawowych. Proponowany warsztat ma charakter interdyscyplinarny, łączący aktywność plastyczną ze zdobywaniem wiedzy o świecie i jego mieszkańcach. Zaproszone klasy ze szkół z okolic MDK przychodzą na półtoragodzinny warsztat do naszej placówki. W trakcie warsztatu uczestnicy poznają jeden temat z dziedziny przyrody, podany w atrakcyjny sposób, angażujący do dyskusji i zawierający materiały multimedialne. Następnie dzieci biorą udział w warsztacie plastycznym, który jest kontynuacją tematu. Zaprezentowane techniki lub skala prac wychodzą poza możliwości szkolnej sali.

Uczestnikami projektu są uczniowie klas ze szkół podstawowych.

Projekt rozpoczął się w II semestrze roku szkolnego 2014/2015. Każdorazowo w miesiącu przychodzi od 10 do 12 klas.

Celem zajęć jest: wprowadzenie do systemu wiedzy holistycznej, rozwijanie pracy grupowej i rozwijanie umiejętności manualnych, poszerzanie wiedzy o sobie i świecie, integracja uczestników, integracja placówki ze środowiskiem lokalnym, wymiana doświadczeń pomiędzy kadrą MDK a nauczycielami szkół.

Partnerzy projektu: szkoły podstawowe, m.in. SP nr 70, SP nr 14, ZS nr 2, SP nr 75.

Plastyczna Podróż prowadzona jest w ramach działalności MDK nr 2, finansowanej przez Miasto Poznań, oraz ze środków pozyskanych w ramach Rad Rodziców każdej ze szkół.

Pierwszym wyzwaniem było pozyskanie uczestników. Informacja o zajęciach była przekazywana za pomocą ulotek roznoszonych w szkołach, jednak najbardziej skuteczna okazała się rekomendacja rodzica jednego z uczestników stałych zajęć MDK.

Plastyczna Podróż

metody

Podczas warsztatów stosowane są metody:

- podające (prezentacja, film, miniwykład),
- aktywizujące (dyskusja, praca w grupach, pogadanka),
- metoda zadań inspirujących (wspólny impuls – różne rozwiązania),
- podsumowanie (každorazowe omówienie efektu).

efekty

Efekty niematerialne: integracja klasy poza szkołą, poznanie nowych technik plastycznych, inspirowanie nauczycieli do podejmowania nowych działań z dziećmi.

Efekty materialne: prace plastyczne indywidualne i grupowe.

Potworki na Łazarzu

Potworki na Łazarzu

o nas

Grupa nieformalna POTWORKI
Maciej Bogunia, Magdalena Ośko
ul. Kilińskiego 13/15, 61-531 Poznań
<https://www.facebook.com/potworkiotworki/>

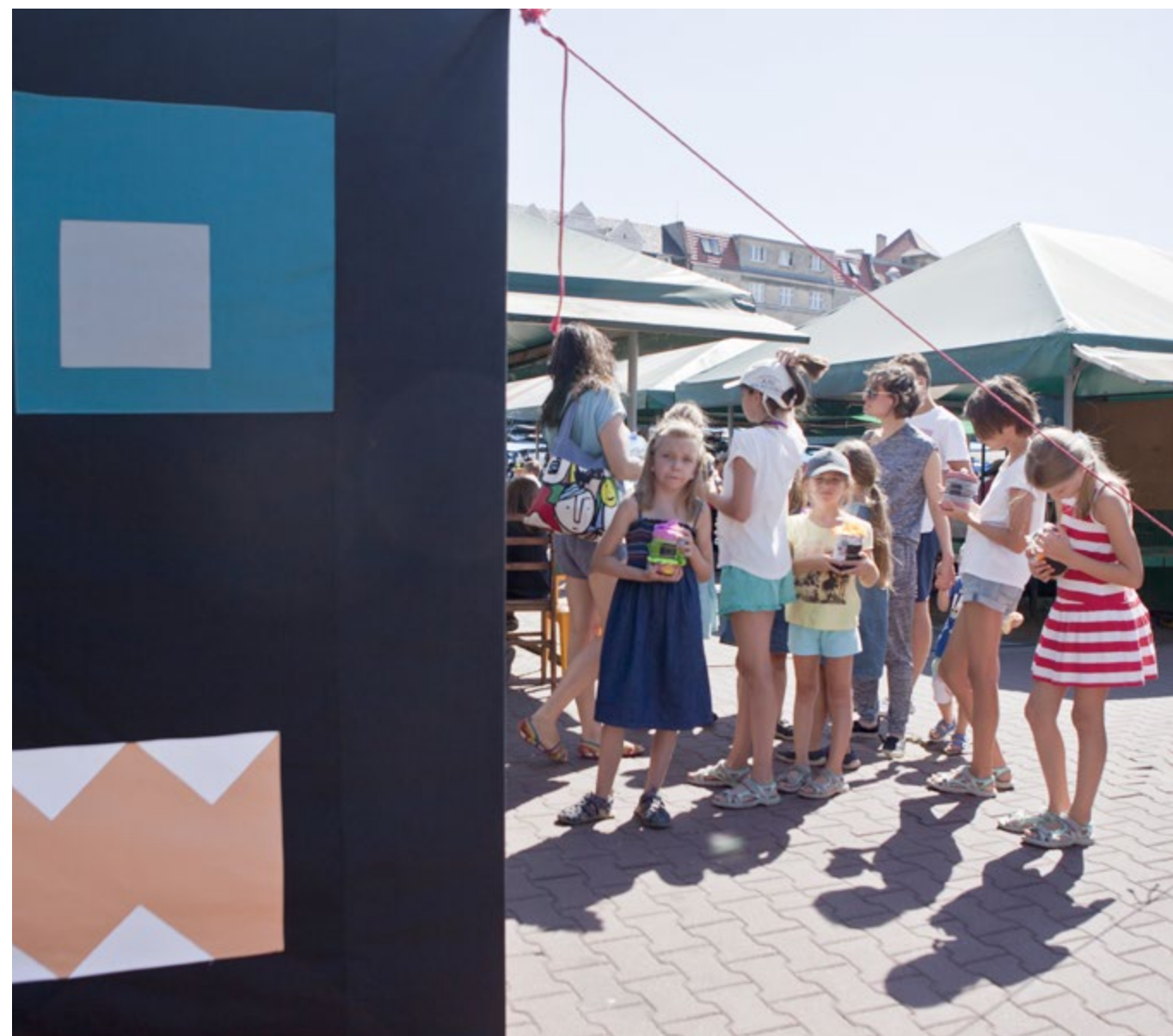
Projekt współorganizowany przez inicjatywę Łazarz Otwarta Strefa Kultury,
patron projektu – Fundacja Świat na Wyciągnięcie Ręki

inspiracje

Inspiracją do realizacji projektu była chęć pokazania dzieciom zagrożonym wykluczeniem, iż nie trzeba mieć drogiego sprzętu fotograficznego, aby robić wartościowe zdjęcia. Warsztaty miały na celu zapoznanie najmłodszych uczestników z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami z dziedziny fotografii analogowej, która w dobie cyfryzacji staje się zjawiskiem niszowym.

odbiorcy

„Potworki na Łazarzu” to cykl plenerowych warsztatów fotografii pOtworkowej, skierowany do dzieci i młodzieży w wieku 7-16 lat, które czas letnich wakacji szkolnych spędzały w miejscu zamieszkania, to jest poznańskiej dzielnicy Łazarz.

Potworki na Łazarzu

przebieg

Warsztaty odbywały się na terenie Parku Kasprowicza, Rynku Łazarskiego, Parku Wilsona oraz w Ogrodzie Łazarz.

W każdym z tych miejsc stanęła camera obscura wielkości 2x2x2m, w której wnętrzu można było obejrzeć łazarskie widoki i dowiedzieć się, w jaki sposób powstaje obraz fotograficzny. Dzieci konstruowały własne aparaty pOtworkowe z materiałów z odzysku – rur tekturowych, puszek – i projektowały etui na aparat z nieużywanych ubrań. Przy użyciu aparatów otworkowych wykonały czarno-białe zdjęcia, które samodzielnie wywołały. Dla wszystkich uczestników było to pierwsze spotkanie z fotografią analogową i zarazem pierwsza wizyta w krainie pOtworków – ciemni fotograficznej (wnętrzu tej samej camery obscury). Kolejnym etapem projektu było spotkanie, podczas którego uczestnicy ręcznie koloryzowali czarno-białe zdjęcia i oprawiali je w recyklingowe ramki. Warsztat odbył się w dawnej siedzibie Hortexu, obecnie Perfex, przy ul. Głogowskiej 29 w Poznaniu. Wystawa prac miała swój wernisaż 12.09.2015 podczas „Dyskoteki sąsiedzkiej”, organizowanej w Ogrodzie Łazarz przez Generator Malta. W projekcie wzięło udział ponad 50 uczestników wraz z rodzinami.

Cele:

- zwiększenie dostępu do darmowej edukacji 60 osobom w wieku 7-16 lat w czasie letnich wakacji,
- integracja dzieci i młodzieży z dzielnicy Łazarz,
- zwiększenie wiedzy z zakresu fotografii wśród 60 osób w wieku 7-16 lat zagrożonych wykluczeniem,
- zwiększenie świadomości ekologicznej wśród 60 osób w wieku 7-16 lat,
- ukazanie dzielnicy Łazarz jako miejsca atrakcyjnego, w którym można spędzać czas w twórczy sposób.

W trakcie realizacji projektu największą trudnością było namówienie uczestników do wzięcia udziału w kolejnych etapach warsztatów (przygotowanie wystawy i jej wernisaż). Problem częściowo udało się rozwiązać poprzez utrzymywanie stałego kontaktu z uczestnikami i ich rodzicami oraz wyznaczenie zadania domowego, którego weryfikacja odbyła się podczas przygotowywania wystawy.

Partnerzy projektu: Kolektyw Kąpielisko, Fundacja Malta, Targowiska Sp. z o.o., Palmiarnia Poznańska.

Projekt dofinansowany był ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.

Potworki na Łazarzu

metody

Podczas warsztatów dzieci poznawały technikę fotografii otworkowej, która w prosty sposób pozwala nie tylko wytłumaczyć podstawowe procesy i terminy fotograficzne, takie jak negatyw-pozytyw czy czas ekspozycji, ale również umożliwia uczestnikom skonstruowanie własnego aparatu fotograficznego.

efekty

W efekcie 54 uczestników skonstruowało od podstaw własne aparaty fotograficzne i zrobiło nimi czarno-białe zdjęcia. Okazało się, że można je wykonać niewielkim kosztem z materiałów pochodzących z recyklingu, dbając tym samym o środowisko. Dzięki temu fotografia została ukazana jako dziedzina dostępna dla wszystkich. Dużym sukcesem warsztatów jest fakt, że wielu uczestników wciąż utrzymuje kontakt z prowadzącymi i przychodzi na inne zajęcia fotograficzne, odbywające się poza opisanym projektem.

Skwer – akupunktura ulicy

Skwer – akupunktura ulicy

o nas

Nieformalna Grupa Komitywa
Fb/Komitywa.org
www.komitywa.org
komitywapoznan@gmail.com
tel: 533 45 45 17

inspiracje

Przyczyną naszych akcji był niski stopień kontaktu władz miasta z mieszkańcami podczas przebudowy skwerów zieleni i placów. Szczególnie Dolny Łazarz był w pewnym sensie zapomnianym miejscem. Władze, wycinając uszkodzone drzewa, nie wstawiają na ich miejsce nowych. Część Dolnego Łazarza staje się przez to samochodową „pustynią” – bez drzew czy terenów zielonych. Mieszkańcy są skazywani na ekspercki model zmian takich przestrzeni, podczas gdy dla nich samych są to przestrzenie codzienne, pełne znaczeń. Chcieliśmy pokazać, jak można prostymi środkami, stosowanymi w przestrzeni wybranego skweru, wydobyć w opowieściach mieszkańców historię, potrzeby i inne znaczenia takich miejsc.

przebieg

Projekt polegał na dwudniowych konsultacjach prowadzonych w przestrzeni wokół skweru przy zbiegu ulic Małeckiego/Łukaszevicza/Graniczna. Przy konsultacjach wykorzystano przezroczyste tablice z plexi, na których okoliczni dośrośli, jak i młodzi mieszkańcy, mogli zapisać wspomnienia oraz potrzeby związane ze skwerem. Robiliśmy to po to, aby dać głos zwykłym mieszkańcom w sprawach publicznych, a dla władz sformułować wytyczne do przyszłej zmiany skweru. Nasze działania realizowane były ze środków Urzędu Miasta Poznania w ramach działań Otwartej Strefy Kultury – projekt: Włącz Łazarz.

No i włączyliśmy około 50 osób: od najstarszych mieszkańców okolicznych kamienic, którzy pamiętają skwer z czasów wojny, poprzez osoby pracujące, te bardziej i mniej zmotoryzowane, aż do najmłodszych mieszkańców dzielnicy, którzy również mogli wyrazić swoje zdanie. Dzieci z upodobaniem wykorzystywały mazaki, aby na powierzchni plexi pokazać, jak chcą spędzać czas na zmienionym skwerze.

W wyniku konsultacji losami skweru zainteresowały się władze publiczne. Komisja Rewitalizacji Rady Miasta Poznania wygospodarowała środki na zmianę skweru zgodnie z życzeniami mieszkańców.

Skwer – akupunktura ulicy

metody

Kierowaliśmy procesem ustalenia kształtu skweru. Zaprośmyśmy artystów, architektów oraz socjologów, którzy wykorzystując wyniki konsultacji warsztatowo opracowali wizję zmian na skwerze. Negocjowaliśmy nasze pomysły także z szeregiem miejskich jednostek miejskich oraz Radą Osiedla św. Łazarz.

efekty

Kierowaliśmy procesem ustalenia kształtu skweru. Zaprośmyśmy artystów, architektów oraz socjologów, którzy wykorzystując wyniki konsultacji warsztatowo opracowali wizję zmian na skwerze. Negocjowaliśmy nasze pomysły także z szeregiem miejskich jednostek miejskich oraz Radą Osiedla św. Łazarz.

Słuchowisko

o nas

Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Przystań”
Schron Kultury Europa, ul. Rolna 24 w Poznaniu
skeuropa@o2.pl
www.facebook.pl/SKEuropa

Głównym celem organizacji pozarządowej jest aktywizacja społeczności lokalnej poprzez działania animacyjne w sferze społeczno-kulturalnej z nastawieniem na integrację lokalną oraz międzypokoleniową. Stowarzyszenie istnieje od 2007 roku, a swoje działania w głównej mierze prowadzi w ośrodku kultury i sportu na Wildzie pod nazwą Schron Kultury Europa.

Realizatorem projektu był Tomasz Szwałek – członek Stowarzyszenia, animator, koordynator projektu.

inspiracje

Głównym motywem realizacji takiego projektu była chęć wykorzystania pomieszczeń znajdujących się w Schronie Kultury Europa (m.in. studia nagrań) oraz zaangażowanie różnych grup wiekowych do realizacji wspólnego przedsięwzięcia. Dodatkowym atutem zaistniałej sytuacji była możliwość wykorzystania tekstu sztuki teatralnej poznańskiej dramatopisarki – Maliny Prześlugi.

przebieg

Projekt „Słuchowisko” to przedsięwzięcie społeczno-kulturalne, które było realizowane pod koniec 2014 roku w Schronie Kultury Europa. Polegało ono na utworzeniu przez społeczność lokalną audiobooka na podstawie sztuki Maliny Prześlugi pod tytułem „Jak Jest”.

W projekcie aktywny udział brało 13 uczestników, w tym 4 młode osoby (do 25 roku życia), 5 osób dorosłych (między 34 a 43 rokiem życia) oraz 4 seniorów (osoby powyżej 75 roku życia). Bierną ilość uczestników (odbiorców) szacuje się na około 250 osób.

Głównym celem projektu była aktywizacja czasu wolnego osób starszych oraz młodego pokolenia. Dodatkowym celem była interakcja oraz integracja międzypokoleniowa. Podczas tworzenia audiobooka wspomniane grupy docelowe projektu miały okazję przebywać, współpracować oraz integrować się podczas realizacji wspólnego przedsięwzięcia. Realizacja „Słuchowiska” opierała się na zaplanowaniu i koordynacji 4 spotkań: organizacyjnego, dwóch w studio nagrań i premierę słuchowiska.

Projekt został zrealizowany w ramach programu regrantowego „Miastoczynni”, finansowanego ze środków Miasta Poznania, a jego organizatorami byli Kolektyw1a oraz SSK „Przystań”. W przedsięwzięciu wspierały nas: Rada Osiedla Wilda oraz Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa „Rolna”.

Słuchowisko

metody

Jedną z metod pracy wykorzystywaną przez koordynatora projektu była animacja dyskusji nad realizacją przedsięwzięcia w celu utrzymania zainteresowania uczestników projektu oraz poznania ich oczekiwań związanych z projektem. Wspierano zespołowe rozwiązywanie problemów, które przydało się głównie przy podziale ról do nagrywanej sztuki. Najważniejszą metodą było uczenie przez działanie (tzw. action learning), które miało na celu nabycie nowych umiejętności związanych z pracą w studio nagraniowym.

efekty

Efektem końcowym projektu było wydanie 100 sztuk płyt z nagraniem słuchowiskiem, umieszczenie nagrania w sieci internetowej oraz organizacja premiery audiobooka w Schronie Kultury Europa przy sali wypełnionej publicznością (lokalną społecznością).

Link do nagrania: <https://soundcloud.com/to-masz/projekt-sluchowisko-jak-jest>.

Świat jest bliżej, niż myślisz

Świat jest bliżej, niż myślisz

o nas

- Natalia Adamczyk / Fundacja Serdecznik
animatorka kultury, współpracuje z Serdecznikiem od 2014 roku, prowadząc zajęcia plastyczne, arteterapeutyczne, książkowe w obszarze edukacji pozaszkolnej
www.serdecznik.pl
www.facebook.com/pracowniamiang
tel. 509 717 684
nataliadamczyk@gmail.com
- Anna Lickiewicz / Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci
Niesłyszących im. Józefa Sikorskiego w Poznaniu
wychowawca w internacie,
ul. Bydgoska 4a, Poznań
www.slysze.edu.pl

inspiracje

Inspiracją do projektu była nasza roczna współpraca w ramach zajęć dla najmłodszych dzieci, organizowanych przez Fundację Serdecznik w Ośrodku, które miały na celu poszerzać i wprowadzać nowe reprezentacje słowne. Zajęcia były prowadzone odmiennymi od szkolnych metodami i dały dobre efekty, stąd myśl o tym, by podzielić się dobrymi praktykami z nauczycielami i ułatwić i dzieciom, i uczącym ich osobom wdrażanie się w system szkolny. Brak podręcznika dostosowanego do możliwości dzieci niesłyszących bardzo utrudnia początki szkolne i zniechęca na starcie do nauki, ponieważ stwarza same bariery komunikacyjne, których skutki są w późniejszym czasie zauważalne, rzutują nie tylko na kształcenie, ale i na poczucie własnej wartości i poczucie bezpieczeństwa, bez których nauka jest nieefektywna.

Świat jest bliżej, niż myślisz

przebieg

Nasz projekt polegał przede wszystkim na zaangażowaniu nauczycieli, pracujących w Ośrodku, zdefiniowaniu problemów w nauczaniu początkowym u dzieci niesłyszących i niedosłyszących. Wspólnie wypracowaliśmy bazowy słownik reprezentacji, które dzieci z klas 1-3 powinny opanować na początku, niezależnie od postawy programowej i podręcznika. Po ustaleniu słownika, wypracowaliśmy na jego części scenariusze lekcji, z uwzględnieniem metod pozawerbalnych, z pomysłami na materiały dydaktyczne do utrwalania reprezentacji słownych. Te scenariusze, po uprzednim zaprojektowaniu i stworzeniu materiałów dydaktycznych, zrealizowane zostały następnie w klasach 1-3 w poznańskiej szkole dla niesłyszących. Po takiej weryfikacji i niezbędnych korektach została wydana publikacja .pdf, opisująca projekt, zawierająca wszystkie scenariusze oraz materiały dydaktyczne do samodzielnego wydrukowania. Zależy nam na tym, by te materiały utrwały pojęcia nie tylko w szkole, ale i w domu czy właśnie internacie – stąd pomysł rozpowszechnienia ich w formie publikacji elektronicznej każdemu, kto chce pracować z dziećmi niesłyszącymi. Uzupełniamy w ten sposób chociaż fragmentarycznie brak podręcznika dla dzieci niesłyszących, chcemy też zachęcić do samodzielnego tworzenia treści nauczania i korzystania z metod i form, które stosuje się w edukacji pozaszkolnej.

Celem projektu była nie tylko próba uzupełnienia rażącego braku systemowych rozwiązań w nauczaniu dzieci niesłyszących, ale i integracja środowiska nauczycieli, wychowawców i edukatorów pozaszkolnych. Chodziło nam o stworzenie sytuacji korzystnej do stworzenia spójnych treści nauczania i wymiany doświadczeń, dobrych praktyk oraz wykorzystania metod z warsztatu animacyjnego, które rzadko stosuje się w szkołach, a które w tym przypadku dają świetne efekty.

Współpracowała z nami także mgr Beata Krystkowiak – niedosłysząca doktorantka z Wydziału Studiów Edukacyjnych UAM, której wiedza i doświadczenie pozwoliły spojrzeć na nasze pomysły z niezwykle cennej dla projektu perspektywy osoby niesłyszącej.

Największym problemem okazał się czas – ponieważ treści nauczania było dużo, i tak zwężiliśmy scenariusze do części tego, co docelowo chcielibyśmy wypracować.

Również wdrażanie scenariuszy w rzeczywistość szkolną dało nam sporo przemyśleń, gdyż nie uniknęliśmy kilku potknięć na poziomie organizacyjnym. Jednak lekcje same w sobie sprawdziły się w praktyce i nasze główne cele zostały zrealizowane.

Świat jest bliżej, niż myślisz

metody

Metody pracy

- panel dyskusyjny – na którym wypracowaliśmy diagnozę, określiliśmy obszar deficytowy i środki zaradcze;
- praca w grupach – pisanie scenariuszy odbyło się w dwóch grupach. Każda z nich stworzyła po 3 scenariusze do wybranego tematu (rodzina i emocje);
- praca nad projektami materiałów dydaktycznych – odbywała się zdalnie, indywidualnie;
- weryfikacja scenariuszy w praktyce – była niezbędna przed ich publikacją, tak by poprawić w nich miejsca niezrozumiałe, skorygować ewentualne pomyłki itd.;
- publikacja .pdf – pozwoli podzielić się naszymi pomysłami z innymi szkołami, nauczycielami, zawiera też nasz komentarz i refleksje po projekcie.

efekty

Panel dyskusyjny przyniósł przede wszystkim zdefiniowanie problemów, w obszarze których chcieliśmy współpracować.

Etap pracy nad scenariuszami zaowocował nie tylko wypracowaniem konkretnych treści nauczania z wykorzystaniem metod nauczania, dostosowanych do specyfiki uczniów. Zauważyliśmy tu także wyraźne wzmocnienie współpracy między nauczycielkami i chęć wypracowania wspólnych rozwiązań, także poza projektem.

Etap testowania scenariuszy lekcyjnych dał najbardziej wymierne efekty: opinię nauczycieli o plusach i minusach wypracowanych scenariuszy.

PDF ze scenariuszami – to zebrana w jeden dokument suma wszystkich naszych doświadczeń, którymi chcemy dzielić się dalej ze wszystkimi zainteresowanymi tematem edukacji wczesnoszkolnej dzieci niesłyszących. Na efekty tego etapu jeszcze czekamy, ale jesteśmy przekonane, że się pojawią i że dyskusja o problemie, którą nasz projekt rozpoczął, będzie nadal trwać.

Teatr bliżej

o nas

Małgorzata Skrzypczak / Gimnazjum im. Jana Pawła II w Czerwonaku
ul. Szkolna 1, 62-004 Czerwonak
www.gimczerwonak.szkolna.net
czerwonak_biblio@wp.pl

inspiracje

Do napisania projektu zainspirowały mnie, po pierwsze, warsztaty z zakresu edukacji kulturowej i współpracy międzysektorowej dla osób z sektora oświaty i kultury oraz połączony z nimi konkurs „Współdziałanie w kulturze”. Oba te przedsięwzięcia organizowane były przez Centrum Praktyk Edukacyjnych w Poznaniu. Po drugie, już w przestrzeni szkoły – Szkolne Koło Teatralne i jego opiekunka, która nieustannie przekonuje, że teatr bardzo pomaga przezwyciężać młodym ludziom ich lęki i kompleksy. Może być miejscem, które pomaga się odnaleźć. Jest dobrym pomysłem na organizację czasu pozalekcyjnego.

odbiorcy

Uczestnikami projektu byli uczniowie gimnazjum i uczniowie szóstej klasy szkoły podstawowej. Młodzież w wieku 12-15 lat. Główny trzon grupy stanowili członkowie gimnazjalnego Szkolnego Koła Teatralnego. W projekcie wzięło udział 18 osób.

przebieg

Cele projektu:

- udoskonalenie warsztatu młodych aktorów (wyćwiczenie dykcji, poprawa artykulacji, poznanie możliwości swojego ciała jako instrumentu przekazywania treści);
- integracja uczniów gimnazjum i najstarszej klasy szkoły podstawowej, którzy niedługo spotkają się w jednej szkole (gimnazjum);
- rozwój kreatywności młodzieży, rozwinięcie zdolności aktorskich i potencjału twórczego;
- wykorzystanie działań teatralnych (tańca, zabawy) do integracji środowiska szkolnego, jak też do przełamywania wstydu i strachu przed publiczną aktywnością wśród rówieśników;
- promocja działalności Szkolnego Koła Teatralnego wśród uczniów, wyłonienie wśród nich nowych teatralnych talentów;
- przybliżenie młodzieży kulisy pracy aktora i teatru (w tym także aktora – lalkarza);
- zachęcenie do uczestniczenia w życiu kulturalnym Poznania, a w niektórych przypadkach umożliwienie (ze względów finansowych) obejrzenia przedstawienia w teatrze.

Partnerami projektu byli: Gminny Ośrodek Kultury „Sokół”, Teatr Muzyczny w Poznaniu, Szkoła Podstawowa w Czerwonaku.

Projekt był realizowany w ciągu trzech tygodni. Trudnością był krótki czas realizacji. Powodowało to nagromadzenie wydarzeń, a co za tym idzie – zmęczenie uczestników, pewne napięcie. Mieliśmy zajęte dwie soboty, kilka popołudni, opuściliśmy dwa dni w szkole. Na szczęście rodzice wytrzymali, nauczyciele też. Uczniom udało się nadrobić materiał.

Teatr bliżej

metody

- warsztaty – bo najlepiej uczyć się przez działanie
- taniec integracyjny z animatorami stowarzyszenia Klanza – żeby przełamać strach i wstyd przed publicznym występem
- spotkanie z aktorem – by z bliska poznać osoby pracujące w tym zawodzie
- zwiedzanie teatru od kulis – by zrozumieć ogrom przedsięwzięcia, jakim jest przedstawienie, i jak wiele osób jest zaangażowanych w jego realizację
- musical „Phantom” w Teatrze Muzycznym – obejrzenie występu profesjonalistów

efekty

- udoskonalenie warsztatu aktorskiego
- przygotowanie i zaprezentowanie społeczności szkolnej etiudy teatralnej „Wolność”
- wzrost wiedzy o teatrze i zawodzie aktora
- integracja środowiska międzyszkolnego i spotkanie międzypokoleniowe
- zawiązanie współpracy szkoły z GOK „Sokół” i Klubem Seniora
- łatwiejszy start w gimnazjum dla uczennic klas szóstych

To jest Twoje dziedzictwo. Kampania informacyjna budująca tożsamość regionalną mieszkańców Wielkopolski

To jest Twoje dziedzictwo.

Kampania informacyjna budująca tożsamość regionalną mieszkańców Wielkopolski

o nas

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu
ul. Wodna 27 – Pałac Górków
61-781 Poznań
<http://www.muzarp.poznan.pl/>
muzarp@man.poznan.pl
tel. 61 852 64 30
fax: 61 853 10 10

inspiracje

Współpraca szkoły z muzeum na stałe wpisała się w programy działań obydwu instytucji. Nie każda placówka oświatowa jest jednak w stanie dotrzeć do muzeów, których siedziby w większości przypadków znajdują się na terenie dużych miast. To powoduje, że młodzież szkolna z tych regionów ma utrudnioną możliwość obcowania z kulturą. Aby zaradzić tak zaistniałej sytuacji, zaplanowano zorganizowanie wystaw objazdowych w formie skrzyń edukacyjnych, dzięki którym uczniowie szkół oddalonych od większych miast będą mogli zapoznać się z najdawniejszymi dziejami regionu.

przebieg

Przygotowano mobilne wystawy dla szkół, które wypożyczano na okres 7 dni. Na dwa rodzaje zestawów składały się skrzynie wypełnione precyzyjnymi kopiami zabytków – kolczugami czy mieczami, interaktywnymi grami planszowymi, puzzlami, klockami. Celem lepszego zrozumienia zawartości skrzyń „Tu powstała Polska” dodano przewodniki w postaci humorystycznych komiksów, a do skrzyń odnoszących się do pradziejów Wielkopolski – fabularyzowaną, bogato ilustrowaną opowieść ukazującą podróż poznańskiego koziołka. Nauczycielom przekazano gotowe scenariusze lekcji.

Projekt skierowany był do uczniów szkół podstawowych i gimnazjów, uczęszczających do placówek oświatowych znajdujących się w małych miejscowościach i na wsiach. Przybliżona liczba uczestników projektu wyniosła 20 000 osób.

Celami projektu były: promocja regionu i jego atrakcji, w tym Muzeum Archeologicznego w Poznaniu; wyrównanie dysproporcji w dostępie do edukacji muzealnej i stworzenie możliwości zdobycia wiedzy na temat dziedzictwa historyczno-archeologicznego Wielkopolski; próba uczenia, zwłaszcza najmłodszych, na otaczające ich dziedzictwo kulturowo-historyczne.

Projekt zrealizowano bez partnerów.

Projekt był współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013.

Problemy, które pojawiły się podczas realizacji projektu, były natury logistycznej i wiązały się z trudnościami pogodzenia terminarza muzealnego z okresami funkcjonowania szkół.

To jest Twoje dziedzictwo.

Kampania informacyjna budująca tożsamość regionalną mieszkańców Wielkopolski

metody

Metodami, za pomocą których zaplanowano przekazywanie wiedzy o przeszłości regionu, były:

- interaktywne skrzynie edukacyjne przewidziane w formie wystawy. W skrzyniach znajdowały się kopie zabytków, w które uczniowie mogli się ubierać (hełm, kolczuga, miecz, stroje, ozdoby), których mogli dotykać (naczynia, narzędzia itp.) i dzięki którym mogli uczyć się o przeszłości (specjalnie przygotowane gry i zabawy: składanie makiety grodu, układanie puzzli z herbami, budowanie szataśu, itp.);
- prezentacje multimedialne przygotowane dla nauczycieli w celu zaprezentowania ich uczniom. Prezentacje dostosowane zostały do wieku odbiorców, a ich treści wpisywały się w program nauczania obydwu poziomów kształcenia;
- książkowe przewodniki wydane w formie komiksów.

efekty

Zorganizowano łącznie 50 edukacyjnych wystaw objazdowych. Do każdej z wystaw przygotowano pakiet edukacyjny dla nauczycieli i uczniów, na podstawie którego przeprowadzano zajęcia lekcyjne. Dostarczone materiały dydaktyczne stawały się własnością szkoły lub nauczyciela po to, by w przyszłości mogły być wykorzystywane na lekcjach historii. Po zakończeniu realizacji projektu skrzynie edukacyjne służą jako pomoce dydaktyczne, wzbogacające proces przyswajania wiedzy archeologicznej i historycznej podczas lekcji muzealnych prowadzonych na terenie Muzeum Archeologicznego w Poznaniu.

W sieci możliwości

W sieci możliwości

o nas

Stowarzyszenie Centrum Inicjatyw Młodzieżowych Horyzonty
(organizacja pozarządowa)
www.cimhoryzonty.org
www.facebook.com/CIM.Horyzonty?fref=ts
kontakt.horyzonty@gmail.com
ul. K. Potockiej 38, 60 – 211 Poznań
(Gimnazjum nr 51, III p., s. 306)

Celami organizacji są między innymi:

- aktywizowanie społeczne, zawodowe i kulturowe młodych ludzi, szczególnie zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- wszechstronne aktywizowanie młodzieży na rzecz rozwoju osobistego i społeczności lokalnej poprzez edukację pozaformalną i międzykulturową z wykorzystaniem narzędzi sztuki oraz sportu;
- stowarzyszenie realizuje swoje cele statutowe poprzez: wymiany młodzieży, seminaria, szkolenia i warsztaty, koncerty i festiwale.

Projekt można prześledzić:

<https://www.facebook.com/wsiecimozliwosci>

Raport z badań nt. nowych technologii, zrealizowanych przez młodzież można pobrać: <http://www.cimhoryzonty.org/news/raport-z-badan-w-sieci-mozliwosci/>

Wszystkie materiały wyprodukowane w czasie projektu są dostępne na platformie Akademii Orange: https://akademiaorange.pl/projects/relacje/0/info/W_sieci_mozliwosci/

inspiracje

Bezpośrednią inspiracją do podjęcia działania była kunsztowna praca pająka krzyżaka, który przez 3 lipcowe wieczory wił swą sieć pajęczą w puszczy. Pajęczyna okazała się metaforą naszego życia w sieci, która zarówno może dawać możliwości rozwoju, jak i być pułapką.

Uważna analiza tematu „młodzież i nowe technologie” wykazała, że temat ów jest ważny i potrzebny. Pojawiła się wstępna diagnoza potrzeb: według młodzieży dorośli uważają, że internet jest zły, a im to odczucie jest obce, zaś korzystanie z sieci stanowi naturalną przestrzeń komunikacji i ekspresji. Dlatego „W sieci możliwości” młodzi ludzie przyglądali się temu zagadnieniu i na podstawie wniosków z przeprowadzonych badań stworzyli kampanię społeczną w realu i w internecie, dotyczącą nowych technologii i ich wpływu na relacje rówieśnicze pt.: „Czy Ty wyznaczyłeś/aś swoją granicę pomiędzy rzeczywistością a światem wirtualnym?”

przebieg

Cel główny:

- podniesienie świadomości na temat istniejących możliwości i zagrożeń w sieci.

Cele szczegółowe:

- zbadanie i zanalizowanie wpływu nowych technologii (NT) na relacje rówieśnicze;
- stworzenie przestrzeni do samorealizacji młodzieży, pobudzanie wyobraźni i kreatywności za pomocą dramy, filmu, dziennikarstwa jako narzędzi edukacyjno-kulturalnych;
- przygotowanie i zrealizowanie kampanii społecznej przez młodzież, promującej właściwe wykorzystanie NT.

W sieci możliwości

odbiorcy

Projekt był skierowany do młodzieży w wieku 16-18 lat. Wzięło w nim udział 27 osób z 6 poznańskich liceów.

Partnerzy projektu: V Liceum Ogólnokształcące im K. Potockiej, Centrum Kultury Zamek, Radio Merkury.

Działania zrealizowano w ramach 6 edycji Akademii Orange programu Fundacji Orange.

Wyzwania w projekcie:

Nabór uczestników/czek – na pierwsze spotkanie informacyjne przyszła jedna osoba. Wzmocnienie promocji w 6 szkołach rozwiązało problem. Nakład czasu i pracy na rekrutację był niedoszacowany.

Frekwencja na warsztatach – projekt był bardzo absorbujący. Aktywna młodzież udziela się na wielu polach i nie odda się bez reszty jednej inicjatywie.

Zadania dla zespołu koordynującego – zakres prac był tu niedoszacowany. Wsparcie całego zespołu i dobra współpraca z partnerami pozwoliła zrealizować całość planowanych działań.

Finał projektu w czasie wystawiania ocen – warto mieć na uwadze fakt, że koniec roku szkolnego wymaga od uczniów wytężonej pracy w szkole i nauki.

metody

Interdyscyplinarny zespół projektowy stworzyły edukatorki i animatorki młodzieży:

Olga Stobiecka-Rozmiarek (trenerka dramy i edukacji międzykulturowej), Martyna Rubinowska (psycholog i specjalistka PR), Katarzyna Wala (filmowiec, dziennikarka, antropolożka kulturowa), Maria Lebioda (edukatorka dramy, antropolożka kulturowa).

Praca w projekcie opierała się na założeniach edukacji rówieśniczej i pozaformalnej. Zależało nam na partycypacji uczestników przy jednoczesnym dobraniu ciekawych interaktywnych metod pracy i narzędzi. W projekcie wykorzystano badania społeczne do analizy zjawiska NT. W oparciu o wnioski powstała kampania społeczna na rzecz świadomego korzystania z nowych technologii: „Czy Ty wyznaczyłeś/aś swoją granicę pomiędzy rzeczywistością, a światem wirtualnym?” Kampania społeczna zrealizowana została za pomocą trzech narzędzi: filmu, teatru i mediów.

W sieci możliwości

efekty

- odbyło się 30 godzin warsztatów dramowych;
- powstał interaktywny spektakl Teatru Forum pt. „Zakłęci”, wystawiony 5 razy;
- odbyło się 20 godzin warsztatów filmowych i 20 godzin konsultacji przy ich powstawaniu;
- powstało 8 autorskich spotów filmowych, opublikowanych na kanale YouTube;
- 20 godzin warsztatów dziennikarskich, w ramach których zrealizowano spotkanie z dziennikarzami, 2 audycje radiowe, prowadzono fanpage;
- kampania społeczna „Czy TY wyznaczyłeś swoją granicę?”;
- spot radiowy wyemitowano 60-krotnie w Radiu Merkury;
- „Seminarium podsumowujące”, na którym obecnych było ponad 100 osób.

Ku naszej radości ewaluacja wykazała, że było to ważne doświadczenie dla wielu uczestników. Większość wskazała, że pod wpływem projektu zrewidowali sposób, w jaki korzystają z internetu i nowych technologii, mając przy tym dużo twórczej zabawy.

Wiszące ogrody

Wiszące ogrody

o nas

Projekt Zieleniak
Magdalena Garczarczyk
500 124 614
magda@apak.pl,
<https://www.facebook.com/zieleniak.org>

Projekt Zieleniak powstał jako podsumowanie naszych doświadczeń zawodowych, zainteresowań i pasji związanych z architekturą krajobrazu, miejskim ogrodnictwem, współdziałaniem z innymi, zdrową kuchnią i rodzicielstwem w duchu bliskości. Jest adresowany do wszystkich osób zainteresowanych zielenią w mieście w każdej skali (od ogrodów parapetowych po systemy terenów zieleni), przestrzeniami zabaw dziecięcych, ideą slow life. Bliska jest nam idea dzielenia się z innymi wiedzą i umiejętnościami także na zasadzie „zrób to sam”.

inspiracje

„Wiszące ogrody” to cykl warsztatów zrealizowanych od maja do października 2014, w ramach programu Gwarry Św. Marcin, zaproponowanego przez Natalię Dolatę-Golczak (kluboksięgarnia Głósna), i realizowanych we współpracy z Projektem Zieleniak oraz grupą Tasak. Ze strony organizatorów nad programem czuwali również Ola Jędrzejewska oraz Kuba Gmiński.

Inspiracją do działań była dyskusja na temat zieleni i zagospodarowania ulicy św. Marcin, której rola w ciągu ostatniej dekady uległa znaczącej marginalizacji.

Nazwa „Wiszące ogrody” nawiązuje do warsztatów ogrodniczych organizowanych przez kluboksięgarnię Głósna, Projekt Zieleniak i Tytka.com.pl, w trakcie których wraz z uczestnikami została stworzona zielona oprawa podwórka przy ul. św. Marcin 30.

Wiszące ogrody

odbiorcy

Projekt adresowany był zarówno do dzieci i młodzieży, jak też dorosłych. Udział w nim wzięli m.in. członkowie Stowarzyszenia Konieczynka, dzieci z Domu Dziecka nr 3, młodzież z Domu Młodzieży Centrum, mieszkańcy kamienic przy ulicy św. Marcin, jak też przypadkowi przechodnie.

Celem projektu było zwrócenie uwagi mieszkańcom na jedną z głównych ulic w Poznaniu i rolę, jaką zieleń może odgrywać przy poprawie warunków życia w centrum miasta.

Działaniami objęte zostały podwórza przy ul. św. Marcin 25, 26, 28, 30, 37, 51 oraz witryna sklepu Karmelkowo.

Projekt był realizowany w ramach konkursu Centrum Warte Poznania, dofinansowywany ze środków Wydziału Kultury UM w Poznaniu.

Jedną z głównych trudności do pokonania była bierność samych mieszkańców. Aby przekonać do współpracy zarządców i firmy wykonana została szczegółowa inwentaryzacja podwórz z różnymi propozycjami wprowadzenia zieleni. Mieszkańcy zwykle reagowali pozytywnie, mniej entuzjastycznie o możliwościach współpracy wypowiadali się właściciele kamienic (wiele mieszkań jest w tym rejonie wynajmowanych). Taka sytuacja niestety pogłębiała apatię. Z sympatią wspominamy zatem działania na tych podwórkach, gdzie po skończonej pracy mieszkańcy znosili kawę i częstowali się ciastem.

Wiszące ogrody

przebieg

Warsztaty były zorganizowane tak, aby poruszać tematy związane z zielenią w każdej skali – od balkonów, przez witryny sklepowe i gabloty, po działania na podwórzach. W ich trakcie powstały zarówno efemeryczne ogródki wróżek, realizowane w opuszczonych donicach, jak też trwałe i duże donice z pnąciami, krzewami, a nawet małymi drzewami.

Z butelek powstały doniczki – postacie nawiązujące do legendy o św. Marcinie. Doniczki z kwiatami powieszone zostały na kratownicach sklepów, tak aby były zauważalne od strony ulicy. Zależało nam bowiem na zaintrygowaniu i zaproszeniu przechodniów do wejścia na podwórze i odkrywania tej ukrytej w ich przestrzeniach zieleni.

Zagląдалиśmy nie tylko na podwórka. Dzieci z rodzicami stworzyły m.in. zieloną witrynę sklepu Manufaktura Cukierków Karmelkowo.

Co ważne, na warsztatach uczestnicy mogli też poznać podstawy ogrodnictwa, m.in. dotyczące sadzenia i pielęgnacji roślin, konstruowania donic, wykorzystania pnączy w celu poprawy mikroklimatu. Mogli nauczyć się podstaw ogrodnictwa, także poprzez własną, nierzadko ciężką pracę.

efekty

Liczymy, iż pomimo czasowego charakteru działań, „Wiszące ogrody” pozostawiły trwały ślad, przede wszystkim w ludzkich sercach, który przeniesie się na większą uważność.

WLKPlayer

Wielkopolska Interaktywna Platforma Dźwiękowa

Zwłaszcza ci ostatni wykonawcy reprezentują niezwykle bogate spektrum gatunkowe. Trudno byłoby zaprezentować muzyczne bogactwo Wielkopolski w formie kompendium czy wydawnictwa muzycznego, gdyż dzieło takie nie miałoby pewnej spójności narzucanej przez tego typu media. Nie można by również takiego wydawnictwa aktualizować. Forma platformy internetowej okazała się najlepszym, najbardziej naturalnym rozwiązaniem tego problemu. W efekcie ta niezwykle ciekawa w swej różnorodności muzyka mogła być zebrana w jednym źródle.

odbiorcy

W grudniu 2014 roku z inicjatywy poznańskiej Fundacji „Art-On” oraz dzięki wsparciu finansowemu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego miała miejsce premiera Wielkopolskiej Interaktywnej Mapy Dźwiękowej WLKPlayer (www.wlkplayer.pl). WLKPlayer Wielkopolska Interaktywna Platforma Dźwiękowa to przedsięwzięcie multimedialne, które ma na celu stworzenie dźwiękowej mapy Wielkopolski. Jest to jedyna platforma internetowa poświęcona Wielkopolskim kompozytorom dawnym oraz współcześnie działającym twórcom, a także związanym z muzyką przestrzeniom regionu.

przebieg

Najważniejszą część portalu stanowi mapa umożliwiająca wyszukiwanie w trzech kategoriach:

Historia – baza kompozytorów i muzyków dawnych zawierająca ich życiorysy, przykładowe utwory oraz fotografię. Użytkownik może odsłuchać fragmenty muzyczne z danej epoki. Każda postać jest przyporządkowana konkretnemu miejscu na mapie odpowiadającemu okolicznościom narodzin czy edukacji muzycznej lub zamieszkania. Ta część ma na celu ukazanie historii Wielkopolski jako regionu o bogatej tradycji muzycznej.

Ludzie – baza muzyków, zespołów, kompozytorów i producentów muzycznych działających w Wielkopolsce współcześnie. Jest to część współtworzona z użytkownikami, którzy mogą zgłaszać swoją twórczość w celu znalezienia się w bazie. Tutaj również możliwe jest odtwarzanie utworów oraz dostęp do charakterystyki wykonawców i autorów.

Miejsca – to część poświęcona dźwiękom tkanki miejskiej charakterystycznym dla regionu, to swego rodzaju „pocztówki dźwiękowe” z istotnych dla Wielkopolski miejsc. Tu znajdują się nagrania z kościołów, centrów miast, stadionów, peronów, np. dźwięki kolei parowej w Wolsztynie, ale także odgłosy przyrody, np. w Wielkopolskim Parku Narodowym. W tej części będzie także można usłyszeć zarejestrowane koncerty lub inne wydarzenia o charakterze muzycznym.

Projekt ten ma za zadanie pokazanie muzycznego i dźwiękowego wymiaru Wielkopolski, przybliżenie odbiorcom dziedzictwa muzycznego tego regionu, a także uświadomienie mieszkańcom i osobom odwiedzającym Wielkopolskę, jak bogata i pełna kolorytu jest ta część Polski pod względem współczesnych inicjatyw muzycznych

Mapa jest wciąż w budowie, aktualnie tworzone są zakładki Ludzie i Miejsca. Pod koniec roku powstanie również anglojęzyczna wersja strony wlkplayer.pl.

WLKPlayer

Wielkopolska Interaktywna Platforma Dźwiękowa

metody

Sama platforma została zaprojektowana i stworzona przez zespół składający się z project managera, grafika i programisty.

Zasoby na platformie WLKPlayer zebrane zostały przez zespół, w którego skład wchodzi muzykolog i pedagoga. Zbiory muzyczne powstały w oparciu o rozmaite archiwa (np. UAM – muzykologia), jak również w wyniku poszukiwań współczesnych artystów w internecie. Wiele twórców przesłało linki do swojej twórczości bezpośrednio do Fundacji.

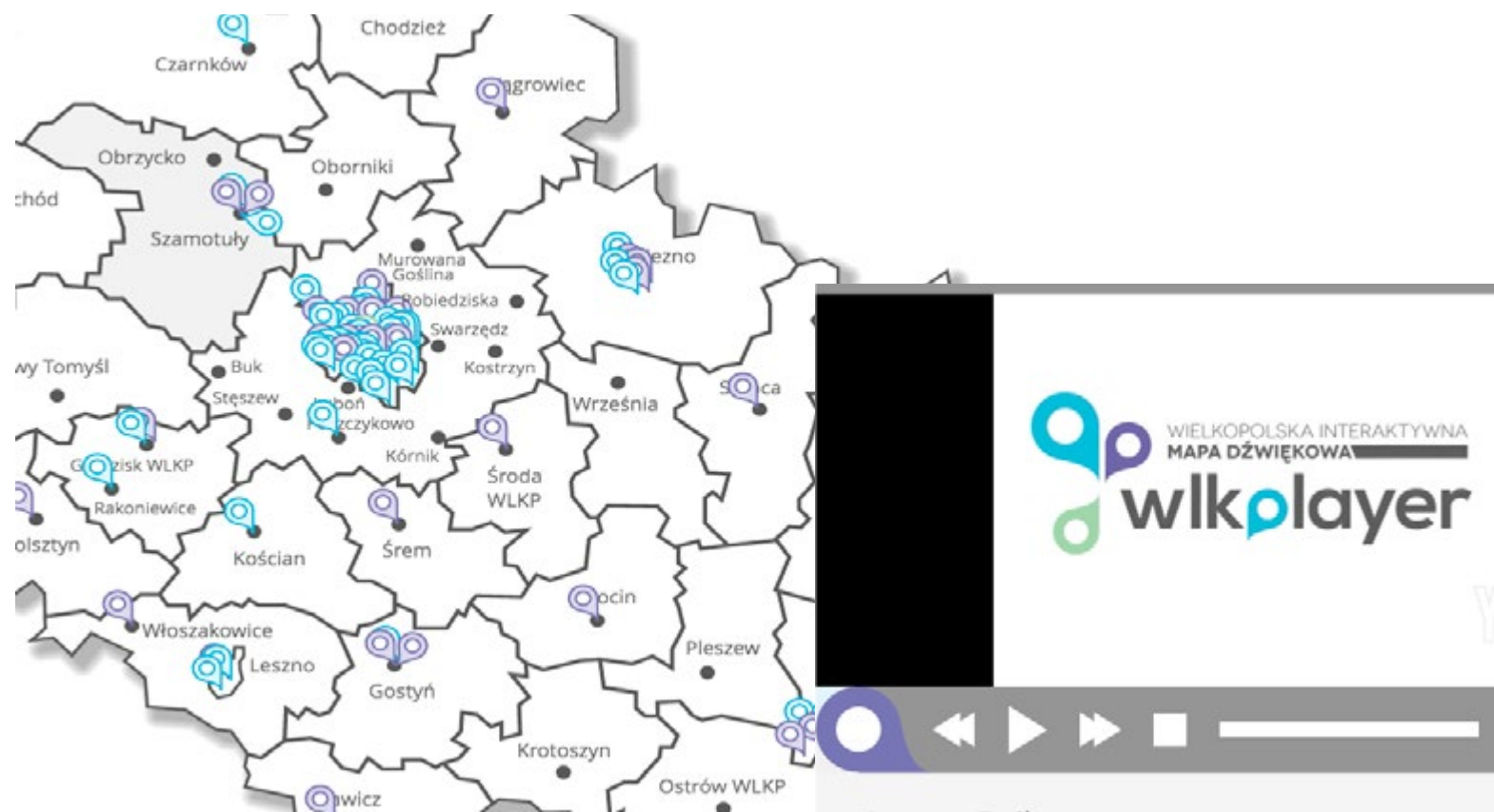
Ponadto powstały nagrania terenowe, realizowane metodą field recordingu, które systematycznie będą zamieszczane na platformie.

Dzięki wykorzystaniu youtube playera użytkownicy platformy mogą wysłuchać utworów dawnych, ale również zobaczyć teledyski współczesnych muzyków tworzących na terenach Wielkopolski.

Baza dźwiękowa jest nieustannie aktualizowana, gdyż wielu wielkopolskich muzyków wciąż przysyła swoje utwory, a członkowie i pracownicy Fundacji wciąż przeszukują internet w poszukiwaniu nowych twórców.

efekty

Dzięki platformie WLKPlayer powstaje jedyne w swoim rodzaju źródło wiedzy na temat muzyki wielkopolskiej. W ten sposób platforma staje się idealnym narzędziem dla osób potrzebujących kompletnego, encyklopedycznego zbioru dawnej i współczesnej muzyki wielkopolskiej. WLKPlayer jest też atrakcyjnym miejscem dla wszystkich fanów wielu gatunków muzyki, którzy dzięki funkcjonalnej i otwartej idei platformy swobodnie mogą przeglądać jej zasoby.

Włącz Łazarz – Otwarta Strefa Kultury

Włącz Łazarz – Otwarta Strefa Kultury

o nas

Otwarta Strefa Kultury – Łazarz
<https://www.facebook.com/otwarta.strefa/>
otwarta.strefa@gmail.com

Organizatorem projektu była grupa osób skupiona w ramach inicjatywy Otwarta Strefa Kultury – Łazarz, która założyła sobie jako cel działania utworzenie dzielnicy kulturalnej i poprawę jakości przestrzeni publicznych na poznańskim Łazarzu poprzez wykorzystanie potencjału lokalnych inicjatyw, zaangażowanie mieszkańców i współpracę z miastem.

Celem Otwartej Strefy Kultury jest wspólne działanie na rzecz kreatywnego wykorzystania pustostanów, odnawiania zaniedbanych przestrzeni i tworzenia miejsc przyjaznych kulturze.

W ramach projektu Włącz Łazarz grupa korzystała z osobowości prawnej jednej z współpracujących w jej ramach fundacji.

inspiracje

Inicjatorami projektu były osoby związane z poznańską Galerią Raczej (Łukasz Trusewicz, Agnieszka Szablikowska), które poprzez międzynarodowe projekty galerii, zainspirowane oddolnymi dzielnicami artystycznymi w różnych miastach Europy i świata, postanowiły spróbować przenieść podobną ideę na grunt lokalny.

Do inicjatywy szybko dołączyli inni partnerzy, tworząc nieformalne porozumienie, dla którego jasnym stał się spory potencjał tkwiący w poznańskim Łazarzu, polegający zarówno na dużej ilości pustych lokali, jak i chętnych do wspólnego działania organizacjach, galeriach, grupach społecznych.

Włącz Łazarz – Otwarta Strefa Kultury

przebieg

Głównymi celami projektu Włącz Łazarz były zaangażowanie mieszkańców w tworzenie Otwartej Strefy Kultury, analiza potrzeb dalszego rozwijania inicjatywy, zwiększenie jej rozpoznawalności oraz aktywności mieszkańców w tworzeniu działań kulturalnych i społecznych, a także wypracowanie stałych formuł prezentacji kultury w tej części miasta. Projekt odbył się w maju i czerwcu 2015 roku. Ulice, skwery i pustostany Łazarza stały się miejscem działań performatywnych, akcje społeczne dążyły do wprowadzenia zmian w jakości przestrzeni publicznych, uwzględniając realne potrzeby mieszkańców. Niezwykła specyfika dzielnicy stała się materiałem do artystycznej reinterpretacji w trakcie licznych wydarzeń, które były przygotowane dla różnych grup wiekowych.

Partnerzy ściśle współpracujący w ramach projektu to: Galeria Raczej, Generator Malta (Ogród Łazarz), Komitywa, Teatr Post-Factum, Kolektyw Kąpielisko, Fundacja Zielonej Przestrzeni.

Źródłem dofinansowania były dotacje z Urzędu Miasta Poznania oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego.

Główne trudności dotyczące projektu dotyczyły wewnętrznego zarządzania, skoordynowania współpracy pomiędzy wieloma partnerami i delegowania obowiązków – przez co często były one skupione na pojedynczych osobach.

Poza tym pojawiały się też trudności w pozyskaniu uczestników niektórych działań, z tym że dzięki zbudowaniu relacji wewnętrznych można było liczyć na pomoc partnerów w tym zakresie, a niektóre z działań cieszyły się nadmiernym (w stosunku do liczby miejsc) powodzeniem.

metody

Odbyły się między innymi warsztaty z rzemieślnikami wykonującymi wymierające zawody, performanse, warsztaty artystyczne, warsztaty cyrkowe dla dzieci, warsztaty reporterskie, didżejskie i raperskie, spotkania, konsultacje społeczne, koncerty. Użyte metody działań przede wszystkim dążyły do aktywizacji mieszkańców i współtworzenia przez nich programu wydarzenia, a także do zbadania ich potrzeb w zakresie działań kulturalnych na Łazarzu.

efekty

Efekty projektu są bardzo długofalowe; w jego wyniku m.in. przeprowadzona została realna renowacja jednego z łazarskich skwerów (Rada Miasta przekazała na ten cel pieniądze), jak również powstał Inkubator Kultury – Pireus, mający na celu wsparcie merytoryczne, formalne i organizacyjne dla łazarskich projektów. Wdrażany jest również program najmu lokali na kulturę. W realizację działań OSK Łazarz zaangażował się i wspiera je Urząd Miasta Poznania (Biuro Koordynacji Projektów i Rewitalizacji Miasta oraz Rada Osiedla św. Łazarz). Powstała również Fundacja Otwartej Strefy Kultury; inicjatywa rozwija się i planuje dalsze działania także w ramach kontynuacji projektu Włącz Łazarz.

Wojenne Dzieci

Wojenne Dzieci

o nas

Stowarzyszenie Zielona Grupa
biuro@zielonagrupa.pl
zielonagrupa.pl
tel. 508 162 676

inspiracje

Uważamy, że z dziećmi można rozmawiać na każdy, nawet najtrudniejszy temat. Dorośli często unikają rozmów na tematy dla siebie niewygodne lub takie, które budzą kontrowersje. A dzieci ciągle pytają i nie otrzymując odpowiedzi, szukają jej często na własną rękę, co może prowadzić do błędnych wniosków i wypaczeń. My postanowiliśmy wziąć na warsztat temat wojny, gdyż zauważyliśmy dziwny dysonans poznawczy. Z jednej strony, jako dorośli nie opowiadamy dzieciom o wojnie, chcąc je chronić przed brutalnością i okrucieństwem, a z drugiej, pozwalamy na zabawę w wojnę, kupując plastikowe karabiny i gry komputerowe. Czy w takim postępowaniu nie brakuje logiki? Postanowiliśmy zapytać o to dzieci. Kto wywołuje wojny? Kto w nich najbardziej cierpi? Czy w czasie wojny można zapewnić dzieciom bezpieczeństwo?

przebieg

Przygotowaliśmy specjalne przedstawienie, korzystając z metody Kamishibai – japońskiej sztuki opowiadania historii za pomocą ilustracji. Chcieliśmy znaleźć język jak najbardziej zrozumiały dla dzieci. Dlatego naszą bohaterką została 8-letnia Wanda, która razem z rodziną została zesłana na Syberię. Część historii poznajemy, czytając jej pamiętnik, co jeszcze bardziej przybliży małym słuchaczom postać dziewczynki, która – tak samo jak dzisiejsze dzieci – lubi się bawić lalkami i marzy o tym, żeby zostać wielkim podróżnikiem. Wybierając takie tło historyczne, zyskał dodatkowy walor edukacyjny naszego projektu, gdyż temat deportacji Polaków w czasie II wojny światowej jest mało znany.

Przedstawienie jest bardzo interaktywne i pozwala widzom włączyć się w proces opowiadania historii. Oprócz samych ilustracji użyliśmy też specjalnej skrzyni, która stała się miniaturowym teatrem z rozbudowaną scenografią i rekwizytami. To pozwoliło dzieciom przenieść się w świat Wandy i razem z nią podróżować.

Projekt uzyskał dofinansowanie ze środków Muzeum Historii Polski w ramach Programu „Patriotyzm Jutra”. Dzięki temu mogliśmy przeprowadzić aż 13 przedstawień.

Wojenne Dzieci

metody

Nasze przedstawienie oparliśmy na skutecznej metodzie pracy z dziećmi, która nazywa się Kamishibai. Jest to wywodząca się z Japonii sztuka głośnego czytania i opowiadania dla dzieci. Technika ta wykorzystuje kartonowe plansze z ilustracjami oraz drewnianą skrzynię, która przypomina teatr marionetkowy. Lektor opowiada historię płynnie, zmieniając plansze.

Kamishibai to nie tylko forma rozrywki dla dzieci. Posiada bardzo wyraźne walory edukacyjne, a także terapeutyczne.

efekty

„Wojenne dzieci” zostały bardzo pozytywnie odebrane przez wszystkich – zarówno pedagogów, jak i dzieci (6-11 lat) oraz ich rodziców. Otrzymaliśmy wiele relacji z tego, co w związku z naszym przedstawieniem działo się później w danej placówce. Często były to niezwykle szczere rysunki i kartki od dzieci, które jeszcze długo przeżywały tę historię.

